

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ జానకి శవధము.

హరికథ

విజయనగర వాస్తవ్యులును, మహాకవి గాయకశిరోమణులును,

గానవిద్యా విశారదులును నగు

బ్రహ్మశ్రీమదజ్ఞాడ ఆదిభట్ట నారాయణదాసుగారిచే

రచియింపబడినది.

ప్రకటనకర్తలు :

కురుకూరి సుబ్బారావు అండ్ సన్స్

ప్రొప్రియిటర్లు :

సరస్వతి బుక్కు డిపో, బెజవాడ,

కృష్ణాజిల్లా.

మూడవకూర్పు 1000.

బెజవాడ ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాలయం
ముద్రింపబడియె.

1939

కాపీరైటు రిజిస్టర్డ్]

[మెల్.పు 1-0-0.

ప్రకటన

1929 సం॥రం ఆగష్టు 23 తేదీన

బ్రహ్మశ్రీ మదజ్ఞాదాదిభట్ట నారాయణదాసుగారిచే

రచియింపబడిన

హరికథలు.

1 జానకీశపథము. 2 రుక్మిణీకల్యాణము. 3 మార్కండేయచరిత్ర
4 హరిచంద్రోపాఖ్యానము. 5 అంజరీష చరిత్ర. 6 భీష్మచరిత్రము.
7 పృష్ణదచరిత్ర. 8 గజేంద్రమోక్షము. ఈ ఎనిమిది పుస్తకములు
నదరు గ్రంథకర్త గారివద్ద పై తారీఖున మేము కాపీరైటుపొంది, కాపీ
రైటు యాక్టుప్రకారం దస్తావేజు వ్రాయించుకుని రిజిస్ట్రీచేయించు
కున్నాము. ఈ పుస్తకములు ఇండియా కాపీరైటుచేతను పరిమితమైన
కాపీరైటుచేతను సురక్షితమై యున్నవి. మా ఉత్తర్వులేనిదే యెవరైనను
ఇందులో ఒకభాగముగాని సంపూర్ణ భాగముగాని ఇందులోని భావ
ములుగాని కీర్తనలుగాని యీ పుస్తకములు భాషాంతరీకరించి క్రియము
సకు యిచ్చుటకుగాని యెనకిక్కి హక్కులేదు. యీ పుస్తకములను యే
మాత్రము కాపీ చేసినయెడలను కాపీరైట్లను నుల్లంఘించినట్లగును.
అట్టివారు మేము జరపబోవు సివిల్ క్రిమినల్ చర్యలకు భాధ్యులగు
దురు.

ఇట్లు,

కాపీరైట్లు హక్కుదారులు,

కురుకూరి సుబ్బారావు, అండ్ సన్స్

ప్రొప్రియిటర్సు :

బెజవాడ, }
స 1—2—39 }

నరసవీరుకు డిప్టీ, బెజవాడ,

కృష్ణా బి. లి.

—:—

శ్రీ జాన కీ శ ప థ ము

హ రి క థ .

క॥ శ్రీ సీతారామపదా । బ్రాహ్మనమనోద్వరేఘ యస్థలిత బి
హ్మసనభాసురయోగా । భ్యాసనిపుణ యాంజనేయ పండిత గేయా॥

హునేనిరాగము - చతుశ్రసగతి.

ఁ॥ రణధీరా కపివీరా - రారమముబోవరా వాయుకుమార ॥ర॥

అ॥ గణనాతీత సుగుణాకరా - కామితమందారా సాధువిచార ॥ర॥

మిత్రము॥ గణించి నిక గృతికర్త - గానేతుదుతిహర్త

ఘణీంద్రకీర్తి విహర - పారావాగగభీర ॥ర॥

చరణము॥ కారుణ్యమృతపూర - ఘనవార్ధిలంఘనోదార

శ్రరామాపితజీవా - సిద్ధేశ్వర్యమహానుభావ॥

మి॥ చారుగానాద్రీకృతశిలాతరు - మండ శత్రు భీకరభుజాదండ

నారాయణదాసహృదయతోషా-నవవ్యాకరణ ప్రసిద్ధభాషా ॥ర॥

కలగడా - రూపకతాళము.

ప॥ నీ థ ప థా పా రీ - గ ప గ రి రీ సా ॥నీ॥

శ్రీగణనాధార - క్షితబుధయూధా ॥శ్ర॥

అ॥ నీ స రీ స నీ స నీ థ - ప థ గా ప థ పా ॥నీ॥

నాగభూషభక్తహృష - నగజాతనయా ॥శ్రీ॥

మిత్రము॥ గా ప థ నీ సా రీ నీ - సా ని ధ పా నీ థా ప -

బాగుగ నీపాదంబుల్ - బట్టితి విఘ్నేశుంజ్ఞ -

సా పా సా ని ధ పా ని ధ - పా గా రీ గ రి పా గ రి ॥నీ॥

యోగీంద్ర స్తుత సద్గుణ - యో గంగాధర బాలక ॥శ్రీ॥

మంజుల - ఖండగతి.

ప॥ సా ని ధ ప మా మ గ రి సా - స రి గ మ ప థ ని ॥సా॥

అం బకరుణించు త్వరగా నను నో శార ॥దా॥

అ॥ పా మ గ మ పా థ ని స నీ - రి ని స రి స ని ।

సా ని ధ ప మా గ రి గ సా ॥సరిగరి॥

కంబునిధనుండరగళా యధరవిజిత - బింబ ఘనపాపనిగళా॥ ననునో॥

పా స ని ధ ప మ గ మ ని థా । ని స ని గ రి స ని ।

సా ప థ ప మ గ రి గ థ మా ॥సరిగరి॥

పంకరుహనయన వినుమ్మా మనవి కృతి నక -

లంకముగ దయను గొనుమా ॥ననునో॥

నీ॥ ఏజీవమునకైన హింససేయక యుంటయే ధర్మమను దయా

హృదయులార

యెట్టికష్టములైన నినుమంతయున్నీతి దప్పని సత్యవ్రతస్థులార

సకలభోగంబుల సర్వేశ్వరావళిగాజేయు పరమభాగవతులార

యాత్మకంటె న్మరి యర్థంబు లేదని తలపోయు నిశ్చలదై వ్యతులార

ధర్మమును విడువని తలదండ్రులార

సమృతముగనడుచు నన్నదమ్ములార

యల్లరులు సేయబోవని పిల్లలార

వినుడు సత్కథ మీరెల్ల వీనులార॥

శుద్ధసావేరి - చతురస్రగతి.

ప॥ మానసమా నీపు-మరువకే శ్రీహరిధ్యానముకలనైన-ధరలోన॥మా॥

అ॥ కానిపనుల ముందు - గా దెచ్చునం జేసి యాపై ని ద్మఃఖించిన -

-ఫలమేమె వెర్రి ॥మా॥

౧॥ పూనితోల్లింటనేజేయూ పాప - పుణ్యముల కనుభవము జూచుకొనవ
మానుమింకనై ననీదు దుర్బుద్ధి-మాన్యలబోధిని తిన్నెముమా..మా॥

1. అస్మతమువల్కుకు-ఘనులకునుల్కుకు | వినయమండరియె-పెన్దరించు
పెనుదురభిమాన-మునదుశ్శకత్యాశనుదలజ్జిల్లుకు - దంధమిన్నెల్లుకు
పనికిమాలినవ్యసనముల జెందకు - బలుకూర్పులతో మెత్తించుండకు
తనివిగొను మనయంబు నారాయణ-దాస వాక్యములక్షేపించుమా
"మా॥

సీ॥ పెద్దలమాటల బెడచెవి బెట్టకు కాపణ్యమున నహంకారము
మెట్టవేదాంతముపట్టియంతయుమిథ్యయని ధర్మభంగమునవిచిత్రము
దేవాలయములందుదీధక సేవలను మాహాత్మ్యంబునెడచియూర్చుచోకు
విపరీతబుద్ధివై స్వీయకులాచారముల మాచి పరమతములను గొనకు
ప్రాణులం జంప నొట్లు కెబ్బంగినై న
మారొనర్చకు మేయపకారితై న
నొరుల గొప్పకు నుల్కుకు మోహదయమ
సర్వము నిష్కణ్డమయమని శాంతిబొందు॥

నాధనాళి - చతురస్రగతి.

ప॥ స రి గా మ పా ని స ని ని ధ-ద ప మా గ రి నా స - మా గ రి
సీ॥స॥

హరిభక్తిలేని బ్రతుకెందుకే - స రి గా మా స నా మా

అ॥ మ పా నీ స నీ ధా ప మ గా రీ స రీ గా - మ సీ ధా స నీ సా
ని ధా పా మ గా రి॥స॥

ధరన్నీచభోగంబులలో బొర్లనేలా - దమంబున్నమంబు

వృథావృద్ధులై ॥హ॥

మి॥ ప ని ధ ప మ గ రి స రి గ మ ప సీ సా - ని స రి స ని ధ ప మ
గ రి స రి గ మ గా

పరునదనములను బలుకగనేలా - పరయుపతులవలన పొగలదనునా

మ పా మ సీ ప సా ని రీ ని గా రి - సా ని ధా స మా గ రి స సీ॥స॥

పరాకుబొంది మేల్పుమంచివారి - పజ్జకీదు నల్పకేలవే 'హ'

సీ॥ సర్వేశ్వరుడువిలాసమునకై యీసృష్టి సలిపి జీవులకు నృత్తుల విధించి
తనమాయలోముంచి తానాత్మీమాత్రుడౌజుమిజగన్నాటకనూత్రధారి
యదియెరుంగక జను లభిమానమున నిహకర్మములకు దాము

కతలగుని

మోహశోకంబుల బొరలుచు సంసారవారినిధిం దరిజేరలేదు

గానపరమేశునాజుల గడువబోక

దయయు సత్యంబు సుంతయు దప్పించనక

శాశ్వతానంద పదవికి సాగదలచి

సందియముమాని డెందమా శాంతిబొందు॥

హరి కాంభోజి - చతురస్రగతి.

ప॥ హరిహరిహరిహరిహరియనుమనసా-యన్యచింతనీకెందు కెమనసా॥హ॥

ల॥ దురితమికనై నమానవెమనసా-దూరాలోచనసేయ వెమనసా ॥హ॥

మి॥ పరభూమలవలసివలపించిమరి-వారిభి తలకు బరితాపము లిడి
మరణశంకబడి శోకించునిన్ను-మన్నించు దేవుడుదయాబ్ధిగాన ॥హ॥

1. తెలిసి తెలియకుంటచే నీవిట్టు-దిగులుజెందెదవే వెరిమనసా
పలుమరికనైన దెల్పిదెచ్చుకొని-పశ్చాత్తాపముబడవే మనసా
చలనంబెప్పుడైన విడువవుగదా-కలనైన న్నెలితి మానవుగదా
సలలితయావనభోగ భాగ్యములు-కలకాలము సతములనియెంచకే॥హ॥

సీ॥ తెలియనిసుఖదుఃఖములుబొందికొన్నాళ్ళు పొత్తిళ్ళలోబడిపొరలినావు
తలిదండ్రులకుదప్ప వెలిలోకమెరుగక తప్పుటకుంగులదారినావు
కొన్నాళ్ళుపిమ్మటంగోతిచేష్టలగల్గి దుడుగుదనంబునదుర్భినావు
అటుపయిగొన్నాళ్ళు లడియాసవలపున గడుమోసక తైలదండవినావు

ఇప్పుడెరిగియు నెరుగక గొప్పకొరకు

వృధాసంసారమున దేవులాడెదీవు

ధరణి నీమీద నేమి కాదలచినావొ

చాలునికనైన డెందమా శాంతిబొందు॥

కసకాంగి — తిప్పట.

ప॥ ప మ ప ధ నీ సా ని ధ ప మా గ రీ సా - స రి గా రి గ మ ప మ॥ప॥

హరి భజనస్నేయము మిత్రులారా-సరిగా నివుడు హరి ॥భ॥

అ॥ రి స ని సా రీ గ మా ప ధ ప మ - ప ధ ని సా రి స నీ ధ ధ ప మా॥ప॥

సుజనులారా తరించుట కిది-సులభమార్గము నుండి తలపక్ష

ప ద ప సా రి స గ మా గ రీ స-సీ స ని రి స ని స ని ద ప మ గ మ॥ప॥

నిజముగా సకల ఘోరదుఃఖ-నిర్భరమగు భవనమున బొరలక ॥భ॥

1. ప మ గ రీ స రి గా మ పా ధ ప-ధ నీ సా రి ని సా రి గా రీ॥

సకల సంపద లస్థిరంబులు-జగన్నాథుని భక్తి దక్క

స రి గా మ ప ద నీ స రి స నీ-స ని ధ పా మ గ రీ సా మా ప మ॥ప॥

ఇక నేల మన కిచ్చకము బూ-టకముదంభులకడక శ్రీహరి ॥భ॥

సీ॥ ధనముకావలసిన దంభముల్కొనము లేనవలిచ్చకములు సేయవలయు

కామసంతృప్తికై కాంతలకున్లొంగి కానిగడ్డెల్లను గరువవలయు

స్వకటంబవృద్ధికై వ్యయముప్రయానంబు బడియాత్మ సౌఖ్యంబు

వదలవలయు

పేరొందుటకు బెద్దవేషంబులంబెక్కు దేశంబులం దిమ్మదిరుగవలయు

అల దిగంతపురేఖ యట్టులను మదికి

జేరునైతోచి సంతృప్తి దూరమగును

దుఃఖమే మిగిలియుండును దుడకుమనకు

గాన నిహభోగములపయి గాంక్షతగదు.

ఘంటారవము — త్రవ్వగతి.

ప॥ స గా గ మ ప నీ స-స ని ధ ప మా గా రీ స ॥స॥

హరి గొలుచుకొండి-యఘమెదలంజెండి ॥హ॥

అ॥ రి సా ని ధ ప మ గ మ ప నీ-స నీ ధ ప మ గ రి స నీ ॥స॥

తరించుటకదెగతినుడి-త్వగన్ని జనువెలియుడి ॥హ॥

1. ప ని ధ ప మ గ రి స రి సీ-స గ మ ప ధ ప మ గ రి సా॥

సకల జగమిది కలపో-లిక మృషయని తలచుడి.

ప న ని సా రి ని స గా మ ప మ నీ-స ని ధ ప మ గా రీ స రి ని॥స॥
 పృక్తృతికంతటికిగారణము ని-త్యనిరుపమ తేజోమయుని ॥హ॥

2. గా మ ప మ గ పా మ గ రి స-నీ ధ ప మ ప ని ధా పా
 ఎందుకు వెయినిష్ఠలను మ-రెందుకు జవతపంబుల్
 మా ప ని స ని గా రి స రి ని-సా ని ధ ప మ గా రి స ని ॥స॥
 సందియమునుమాని సరిగ-సత్యమెపుడు వాకొనుడు ॥హ॥

నీ॥ సకలపండితులచే సన్నుతిబొంద సత్యంబుకంటెమరి సాధనములేదు
 విధిక్రతంబులగు దుర్వ్యధలుతప్పింప సత్యంబుకన్న నేర్వరు దారిలేదు
 పాపాత్మకులుచేయు బాధలనడగింప సత్యంబునకుమించు శరణలేదు
 భోరుననంసార ఘోరరోగముమాన్ప సత్యంబుదక్క నౌషధములేదు

దుష్టసంపర్కమున దురదృష్టమునను
 గల్గనిందెనుబొంది యిక్కట్లువడియు
 సత్యవంతులు తుదకు బ్రశస్తకీర్తి
 జరుగుదురు గర్భవతియగు జానకివలె.

సామవరాళి—రూపకము.

౨॥ స రి మ ప దా నీ సా - స ని ద ప మా గా రీ సా ॥స॥

అకట కటాకష్టం-బధికము సత్యాత్ములకే ॥య॥

అ॥ రి మ రి ప మ ద నీ రి నీ-స ని స ధ ని ప దా మ గా రి ॥స॥

ఒకయే డయినన్పృఖి-బాదవెనె నీతారాముల॥ క॥

మి॥ ద పా మ గ రి సా రి మా - ప దా ని స రి గా రీ మ ప ।

ఇకేమనెద బెండ్లియా-డుకొన్న మొదలదంపతు

మ ధా ని సా రి గ రి సా ని - స దా నీ ప దా మ గా రి ॥స॥

లకబ్బు దుష్క-నులభాధ-లకున్నేరలేదుచూడ ॥అ॥

(2)

హ రి క థ.

సీ॥ పరిణయంబై నట్టి మరునాడెజానకి రామునితోడనరణ్యమునకు
మామపంపునబోయి ఘగడుచెంగటలేనితరి దశకంఠచేతను జెరబడి
పదినెలలటుతన పతిజాడదెలియక పిదపబుణ్ణంబున విభునిగలిసి
తనదుపాతివ్రత్యమున కగ్నిసాక్షి గానధిపుతోడ నయోధ్యకరిగియచట

హాయిగా గొన్నియేండ్లు పట్టాభిషిక్తు
డయిన పెనిమిటితోనుండి యంతవట్టి.
నిందబడి యాసతీమణి నిండుచూలు
సమయమునబొందె దిరిగి గష్టంబులకట.

వనస్పతి—ఖండగతి

ప॥ దా ని సా ప ని ద ప మ-గా రీ స ని ధ ని స ని । దా
జానకిశపథము స-దానందశుభపథము ॥జా॥

అ॥ రీ గ మా ప ద నీ ధ-ప మ గా రి సా ని ధ ని । దా
మానవంతులకెల్ల-మహిలో నిదర్శనము ॥జా॥

మి॥ గా మా ప థా ని థా-గ రి సా నీ దా మా ।
జ్ఞానప్రదంబు స-జ్ఞన సమ్మోదంబు
గా ని ద ని స ని రి స ని-స గ రీ స ని ద ని ద ప । దా
గాన వినుడుచరితము-కరుణారసభరితము ॥జా॥

సీ॥ వై దేహితోగూడి పట్టాభిషిక్తుడై రాజితకీర్తి శ్రీరామమూర్తి
శిష్టరక్షణమునుదుష్టశిక్షణమును సేయుచయోధ్య లోహాయిపూర
నేలుచుమహికెల్ల గృతయుగధర్మంబు జరుపుచునొక రేయిశయ్యమీద
శతకోటిమన్నధసాందర్యమూర్తియై పట్టుటెక్కె-మునానిపవ్వళించి

పక్కలోపలబూర్ణగర్భంబుతోడ
దొడరికూర్చున్న యిల్లాలికడుపు చేత
బ్రేమగా దడుముచు ముద్దుబెట్టుకొనుచు
మందహాసంబునబెల్కె మంతనమున.

నాగానందిని—చతురస్రజాతి-త్రిపుట.

ప॥ ప మ థా ని స ని రి ని స ని దా ప దా - పా మా గ మ గ రి గా
మ ప మ గ రి స ॥ప॥

పరమాత్మునికృపవలనహాయిగా-బ్రాణేశ్వరి మనముంటిమిదివరకు॥ప॥

అ॥ ని రి ని స నీ దా పా మ గ రి స నీ - స రి గమ ప దా ని స ని
థా ప మ గ మ ॥ప॥

బీరబీరసత్సంతానము గనుమా-శిత్రబుణముదీరమనవంశమలర ॥ప॥

మి॥రి గ మా ప దా నిసా నీ స రి గా-మ గ రి గారిగామాపదానీ॥ప॥

పరిమార్చినాడదుష్టాసురులక-ధరణియెల్లనిష్కంటకంబయ్యె

ద ని స నీ దా ప మా గ రి గ మ ప - దా ప మ గ రి పా మ గా
మ రి గ మ ॥ప॥

తరుణిసీకోర్కెనిండుగర్భిణివి-దాచకచేపుమెద్దియైననిచ్చెద ॥ప॥

గీ॥ అనిసవిని ప్రాణనాథునియాస్యకమల మందుజానకి శ్రీగృహరాళిరపి
వినయమున్వంతసంబును జనువుమీర । ముత్తైముల్గెంపు లొల్క
నిట్లాత్తివల్కె.

ఝంకారధ్వని—రూపకము.

ప॥ సా రి గా మా గ రి స - నీ స రి గ మా ప మ గ రి ॥సా

ఏమినాపుణ్యమిట్టు-లీవుకోరుకొమ్మనియెద ॥వే॥

అ॥ సా ని థా ప మా గ రి గ-పా మ గా రి సా ని సా రి ॥సా

సామినీకటాక్షమున్న-జాలదాయికేకొరంత ॥యే

మి॥ నీ స రి నీ సా రి గ రి-దా ప మ థా థా ప మా॥

వేమరునీపాదంబులె-నామదికిందోచనీ॥

గా రి గ మా పా మా గ రి-స నీ ధ పా మా గ రి నీ ॥సా

కామితమందారాత్రిజ-గదేకపీరాభళిరా ॥యే

1. నీ స నీ రి గా మ గా రి - పా మ గా మ గ రి గ థా ||ప||

ఐననామనోహరుండ - యంతముద్దుజరిపెదేని

నీ ద ని ప ద ని స రీ గ రి - సా ని థా ప మా గా రి స

కానసమున మునిభార్యల - గాంచువేడ్కజెల్లించుము

నీ సా రీ గ మ ప మ గ రి - నీ ద పా మ గా మ గ రీ

నేనప్పణ్యసతులకడ - నెమ్మితోడసత్కథలక

సా ని స రీ ని సా రి గ రి - మా గ రి గా పా మా గ రి ||సా||

వీనులవిందు సేసికొని - వేగమె నికదశించెద ||నే||

గీ|| అనిన నంగీకరించిన యధిపుచెంత| గొంతవడికినిద్రించెనక్కోమలాంగి

పినపశ్రీరాముడుంబూర్వవిధిబురంబు| తెరవులందలి జనులశోధింపనేగె||

ఉ|| వాయుతనూజనంతత నివారిత దుష్టసమాజసర్వస

ద్గాయకముఖ్యరామ పదకంజనిరంతర భుద్ధసఖ్య సు

శ్రీయుత కామరూప రవిశిక్షిత వేదకలాప ఘోరలం

కాయతనాగ్ని సాయక సమాశ్రితసంచయ సౌఖ్యదాయకా||

పంచచామరము|| సముద్రలంఘన ప్రతాపశాలి గాయకోత్తమా

విమత్తలంకిణీ లతాలవిత్ర సాధుసత్తమా

సమస్తవేదశాస్త్ర సంవిశారదాశ్రితావనా

సమీరపుత్ర రామనామసార నిత్యజీవనా||

ష|| అవధరింపు మొకభటుండుమాత్రము వెంబడింప, దుష్టశిక్షణశిష్టరక్ష

ణదక్షుండగు శ్రీరామచంద్రుండు-మారువేషముతో భూలోకమునకై

స్వర్గమువిడుచునట్లు కృమకృమముగా సౌధాంతరములనుండి క్రిందికిదిగి

నిశీధనమయంబున గోట కావలివారల జాగరూకతంబరిశీలించి - సింహ

ద్వారంబువెడలి-యగడ్డై పంతెనందాటి- నానావిధఫలవృక్షంబుల వరుస

లకు నడుచునున్న ని వెడలుపు తిన్న నిరాజపీఠియందు జీమకై ననొప్పికలు

గని యంతమిల్లగ గడియకొక యడుగువేయుచు గొద్దివస్తువునై నగొప్పగ

గణించుతమచిరుతచూపుల సహజౌదార్యగాంభీర్య శాంతభావంబులొప్ప

రమింటిమబ్బుల వెడదచెవులంజెదరజమ్మచు దమహృదయనిర్మలత్వముం
 డెలుపు దంతకాంతులుదిక్కుల న్వెన్నెలలుగాయ-నల్లపూసనై సశోధించి
 నిమిషోపాయంబునం బట్టజాలుతుండగ్గింబున నేలదుడుచునట్లు పూత్తు-
 రించుచు- దెసలదరఘ్నింకరించుచు- నెట్టికష్టంబులైన సహించి యల్పులకు
 లొంగియైన లోకోపకారంబుగా నడచుటయే జన్మకుసాధక మనునట్లు
 మావంతులవశంబున మేనులంబట్టు కత్తశంబులనలంకరింపబడి - యెంద్రై-
 నం దమయాన్నత్య బలపుష్టులకుసాటిలేదని యిరుప్రక్కలం జయఘంట
 లుమ్రాయ- నూగుచుం బిల్ల కొండలవలె నడతెంచు నేనుండు లవ్వెన్న-
 శాయమాన్నాపకిముందుబొంగులవలె నిడుదవంక మెడలెత్తి కురూపిత్రిప్ప
 కొనుట మెండన్నట్లు మొండిచెవులతోడ్గి చిన్న కోలతలలనాడించుచు-దమ
 యందమే జంతువులకైన లేదని నిరసించు దీరునవేళలాడు పెదవుల నాక
 సంబుచప్పరించుచు - నెట్టిబరువుతోనైన నామడలడుంగులుగ నడువగల
 మనుగవంబునందూగివచ్చు బేగిరావు-లాపిదప వింతచాజా మాలతోర
 బ్బరుబంతులవలెద్రుళ్ళుచు నబ్బురపునడలను డాంబాజీలు సేయుతురుపుగు-
 ర్గింబు-లాపిమ్మట నొకచో మహతాబు- లొక్కెడజిచ్చుబుడ్లో-కిటదా
 రాజువ్వా-లొక్కప్రక్క యీతచెట్టొక్కతావున నెగురు కాగితిపుబుట్ట
 లొకచెంత వెన్నముద్ద లొకవైపున నొట్లాకమూల జక్కింబులు మొద
 లగు పలురకంబుల బాణసంచా-లాతరువాత పటా-చెడిదమ్మిసరత్తుదొట్టి
 గరిడీ సాము-లాపయి రమ్మోలు వీరణము, తాపా- టకోరా-సన్నాయి-
 తూతూబాకా మొదలగు పెక్కురకంబుల బాజాబజంతీవాద్యము-లాపై
 నిత్యకన్యాత్వము-నిర్మలదృష్టియు-సంతత పరమేశ్వరసేవయు వాసికెక్క
 సారంగి తపలా దొట్టిమధురధ్వనుల సహాయంబున భక్తిరసముట్టిపడ జగ
 దాహ్లాదకరంబుగ బాడియాడు దేవదాసీమణు లవ్వలవింజామరలువీచుచు
 గర్వరపుదివిటీలుపట్టుచు-వేదమంత్రంబులు చదువుచు బవిత్రవస్త్రంబుల
 నొప్పుబ్రాహ్మణోత్తములుమోయు బంగరుటందలంబునవేంచేసియున్న
 గౌరీశంకరవిగ్రహంబులదివ్య వివాహమహోత్సవంబునకుబూర్ణ కలశంబు
 లంబట్టి రాజహంసలగతివచ్చు పతివ్రతామణులు-చిట్టచివరకు దేవకార్య
 పరులగు పురమందలి పిన్న పెద్దలంతయునూరేగుసంబరముగావించువేడ్క

కద్దుతానందములొంది- వెండియు నెల్లవీధులు నందులు మూలలు తిరిగి
యందందనూరికాపులయప్పఁను త్తతకు సంతసించియంతటంజొడుబుగ్గిదిబ్బ
లు ముంటికంపలమోపులుపలురంగులతడిపొడిబట్టలమేటులు-బూడిదెపెం
టలంబొర్లుచు-దాంపత్వవైభవంబున నొండొరులందన్నుకొనికాల్లాడుచు
నారోహణావరోహణానుసారంబుగ విలంబదుితకాలంబుల న్నకలశోత్ప
హాస్యజనకంబుగ గూయుగాడిదెలుగలచాకలిపేటలోబోవునప్పుడాకచాక
వాడు తనభార్యతో వత్సమాణంబుగ జగడమాడజొచ్చె॥

బలహంస—చతురశ్శ్రిగతి.

ప॥ ధా సా రీ మా ప ధా సా, నీ ధ మా । పా ని ధ సా ని ధ నీ ధ ప మ
రి మ గ సా ॥ధా॥

ఓసీయోమాయలాడిచాలునీ-వేసముమోసము-వెల్లడిగదెలిసెనే
॥యో॥

అ॥ ధా స రి మ రీ మ గా సా-నీ ధా ప మా ప ధ స । రీమపామా
ప నీ ధ-పా మ రి మ గా స నీ ॥ధా
నాసెలవులేకనీక-న్నయింటికేగితివి । నాకునీమీదనింక-నమ్మకములేదు
పొ॥మో॥

1. ప న్ని ధ మా ప ధ సా ని-ధా ప మా రి మా గ సా రి । ప న్ని
ధా స రి మ గా స-రీ మ పా ని ధా ప ధా మ ॥దా॥
బల్లలపండుగకీత-కల్లుద్రాగినిన్నుకోర । వల్లగాదనుచునీదు-చెల్లియింట
దాగలేద ॥యో॥

గీ॥ అనుచుగోషింప వాకిటకాలినీడ్చి
పొమ్మనినవానితోడ రాముండునూరి
కాపువలె నడ్డపడియోరిపాపమగును
వదలకుముభార్య ననవాడు పలికెనిట్లు.

మేఘరంజి - త్స్వశ్శ్రిగతి

ప॥ సా రి గ మ ని స రి ని సా రి-గా మ ని స రి నీ మ నీ ॥సా॥
మంచితగవరివలెనీవు-మధ్యబడితి వేమయా ॥మ॥

అ॥ సా ని మ గ రి గ రి స నీ స-రి గ మ నీ స నీ మ గా రి ॥సా॥

ఉంచుకొనుటతగు నెదీని-యొగులయింట జేరుదాని ॥మ॥

మి॥ నీ స రి గా మ నీ మా గ-రీ స రీ ని సా రి గ మా గా మ నీ

స రీ ని సా రి-సా ని మా గ రీ స రి నీ ॥సా॥

ఎంచగరావణుండొద్ద-నుంచుకొన్న సీతనుబి । ల్పించినిందె మోసియేలు -
వెరిగిరాముబంటువొహో ॥మ॥

1. సా రి గా రి గా మ గా రి-సా రి స నీ మా గ మ ని రి

దుడ్డుగల్గుగొప్ప వారి-దోనములెక్కింప నెచరు

గా మ నీ మ నీ స రీ ని-స ని మా గ రి గారి సా ని

గుడ్డలేనివేదవారి-కులమెంచగ పెద్దలంత

సా రి గ మ గ మా నీ సా రి-గా మ నీ స రి గ మా గ । మా ని

స నీ స రి గ మా ని- సా ని మ గా రీ గ స రీ సా

అడ్డపడకుమాటబొందినట్టియూలిపొంది కేలినడ్డగ పౌరుషములేని- సంప

దనా తెడునకా ॥మం॥

గీ॥ పంతమున దొడలపై నిడి వాడుదొంగి

లించికూటమిగోరి పెక్కేడులింట

నుంచుకొను నాలి మళ్ళి రప్పించిరాము

డొరయిట్లాడువారల స్మృతబైటె.

క॥ అసవినిసిగువడిగిరు

క్కుననారాముండు కోటకున్నల్పభరిం

పనలవిగాని జనులనిం .

దనుగూరిచిలోననిట్లుతల్లడమరదెక్ . . .

రాగవధాని - రూపకము.

వ॥ సా ని ధా ని దా ప మ గా - రీ స నీ ధ ని స రీ స ని ॥సా॥

ఏమిసేతునై వమనే - నిట్టినిందెకెటునై చెడ ॥ నే॥

అ॥ గా మ ధా ప ధా మ పా - ధా ని సా ని ధా ని రీ॥ సా॥

భూమిజాతయగ్ని సం - పూతయయ్యుమచ్చపో॥ దే॥

మి॥ రీ స ని ధ ని స ని ధ ని ధ మ - పా ధ ని సా ని రీ సా ని

నీమముగల రఘుకులమున - నేనపకీర్తిపాలైతి

రీ గ మ పా ధా ప మా గ - రీ స ని ధా ని స ని ధ నీ ॥సా॥

పామరులుంగూడనన్ను - బల్బునజేసిరియకటా॥ యే॥

1. సా రీ స ని రి స ని ధ ని ధ - ప మ గా మ ప ధ ని స ని ధ ని

పాణేశ్వరినెడయనగున - యపవాదముబడయదగున

సా రీ గ మ ద ప మ గా మ - నీ ద ని సా ని ధ ని రీ

నేనెందుకు బ్రతికినాడ - నిందితకముడనయో

సా రీ గా మా పా ధ ప - మా ప ధ నీ సా ని ధ నీ

భూనాథుండేగహిత - భోగములాపించినచో

రీసనిధనిసనిధపామా - గామాపధనీసనిరీ॥ సా॥

పూనియతనిప్రజలుధర్మ - ముందప్పటనంశయమా ॥యే॥

ప్రీ. అగ్గిచెదంబట్టునట్లయోనిజనీత వట్టినిందంబడవలసెనిట్లు

పరగృహమందుండి మరిభతలంజేరి స్త్రీలుజానకిసాటిచెపుదురింక

భార్యపై వలపున జారుషమున్విడనాడితిననుమాటనేడువింటి

నకలంకసూర్యాస్వయమున బుట్టిననాకునిందితన్నేహంబు నెరపరామ

ప్రాణపదమైన భార్యను బాయగలన
యిలను ఘోరాపకీర్తి నహింపగలన
కటకటాముందునూయి వెస్కకునుగోయి
యెద్దియుం దోచకుండే నేనేమిసేతు॥

క॥ ఈనిండకోచిననా॥ | జానుమతోధమయన్నట్లపకీర్తి
మానుకొనరు ప్రజ గానన్ | బ్రాణేశ్వరినెడసి కష్టమైననహింతున్.

గీ. తానుకష్టంబుపడియైన ధమపథము
వలదుతప్పింప బ్రజకు భూభతగాన
నిందబోగొట్టుకొనుటకై నిశ్చయముగ
భూమిజయునేను విడబడి పొగలవలయు.

ధవళాంబరి - జంపెతాళము.

ప. ప మ గ మా పా ధ ని స - రీ స రి ని ధా ప మా ప॥
అరయమారాచబ్రతు - కందరికిదెల్లమే॥ య॥

అ॥ ప ధ నీ ధ పా మా గ - రి స నీ స రి గ దా మ॥ ప॥
యిరు పేదయేమేలు - పృథివీవిభునికన్న ॥న॥

మి॥ స ని ధ ప మా గా రిస - ని స రీ గ మ పా ధ ని
ఇరువురకుందొల్లిటి - యెడబాటను గాయము
స రి గ మా నిధ ప మ గ - దా మ గా రి గ మా॥ ప॥
పరగమానియునిపుడు - పచ్చిజూపినయో॥ య॥

చ. బలిమిని రావణుండు తనుబట్టి గృహంబుననుంచుకొన్న య
వ్వల బెను మంటలోదుమికి పావనతం గనుపచివచు నా

నెలతకు దప్పులేదు కఱనిందెను దెల్పినచాకికెగులే
దొలరియుజావకేబ్రతికి యుండుటనాదగు నేరమారయక.

గీ. పక్షిముఖుచేత మున్నాపబడిననీత
చిచ్చుమెప్పించి తిరిగి నన్ జెందునట్లు
ఇపుడు లోకాపవాదము నెడసితన్న
జౌరులందరుమెచ్చినన్ జేరుకాత.

క. అనికృతనిశ్చయమై ల
క్షణుని బిలిపించి వేగుజామునలజ్జ
వనతముఖుండై రాముం
డనియెనొకంతటికి ధైర్యమానుచు నిటులన్.

నీతిమతి - తీపుటతాళము.

ప॥ సా రి గా రి స నీ స రి గా రి-పా మ దా-పా మ పా మ గా రి సీ॥సా॥
వింటివా యనుజామనకెంత - వింతఘోరాపవాదవచ్చెనో॥విం॥

అ॥ ధా ని సా ని ధ ప మ ప ధా ప మ - గా రి గా మ ప మా గ రి
గ రి స నీ॥సా॥

కొంటెరావణుడటులదా జెగ-గొన్ననీతనుదెచ్చితి నటయహ॥ విం॥

మి॥ ధా ప మ పా ధా ని సా నీ ద - నీ స రీ గ రి గ మ ప మ ధా ప
ఒంటిగనీరేయినే రాచ-బంటుభంగిబురమునజరింప

ధా ని స ని ధ సా మ గా మ ధా - నీ ధా ప మ గ రి స ని స
గారినరిని॥సా॥

తుంటిగియొకచాకివాడునా-తోబారులిటులనుకొనుచుందురనియె॥విం॥

1. సా ని సా రి సీ సా ని ధా పా మ ప మ ధా ని స రీ ని సా రీ
ఎన్నడై నలోకాపవాదం - బెరుగబోవనిసూర్యవంశం

సా ని ధ ప మ ప మ గా రి గ తి - సా ని సా రీ గా రి స రి ని
బిన్నిదినములకునావలన్ - నిట్టినిందె బొందవలసె

రీ గ రి సా రి నీ స నీ ధ ప - మా పా మ పా దా ని స ని రి ని
 ఎన్నగలోకమెల్ల నిండిన - యీనిందపోగొట్టుకొనుటకు
 సా ని ధ పా మ గ రి స ని స రీ - సా రి గ మా పా దా నీ స రి నీ
 దెన్నికనీతనువిడుచుటయే - తెల్లముగాగతఁవ్యంబకటా॥ వి॥

సీ. నిన్ననన్నుంగోరుకొన్నదిజానకి మానికాంతలజూడగాననమున
 కరుగవేడుకప్పుట్టెనంచుమనినేను సంగీకరించితి నట్లు సేయ
 గావునదక్షణంబీవుమారాడక పగిలముతోడ నీవది నెసడవి
 కిప్పుడుగొంపోయి ఋషిపల్లెచెంగట విడువుమరియునప్పడతితోడ

రావణాసురుచేత జెరంగొనఁబడి

నావనుచు నిన్నుజనులు నిందనుసలుపగ

నాధుడోర్వక నిన్నిడనాడెననుచు

దెల్లమొనరించి వేగమెమ్మిరమ్ము.

గీ. అనుచునర్పజ్ఞ తాతనయ్యగ్రీజండు
 సేయునాజ్ఞకు దలంపూచి చిత్తమరుచు
 ధరణిజాతనుగాంచి యాదలనువంచి
 దుఃఖము నడంచి యిట్లాపెతోడననియె.

సుచరిత్ర - చతురస్రగతి.

ప॥ ధా ప మ గ మా పా ద ని ధా ని స - రీ స నీ స రి స ని - స ని
 స రీ స రి నీ॥ ధా॥

అమ్మావినుమాయన్ననుగోరినయట్లునిన్నడవికేననుపవచ్చితి నో॥య॥

అ॥ గా మ ప మా ప ద-ని స ని రీ స రీ-సా ని ధ పా ద మా-పామా
 గ మ నీ॥ ధా॥

సమ్మతిగాముని-సతులతోడనీ-విమ్ముగగొంతకా-లమ్ముధిందువురా॥య॥

మి॥ సా రి గ మ ప మ ప ద నీ స రీ స ని - స ని ధా ప మా ప గా
 మా గా రి స ॥

సమ్మదముగనవతిలేనిరాణివి-జగదేకవీరుడొ శ్రీరాముస॥

రీ గ మ ప మా ప ధా ని స రీ సీ-స ని రీ స ని ధ ప మ య మ ప
ధా మ గ|| దా||

కిన్నుహినయోనిజాతపునీ కే-యెడనైనగొరతగలదె-నతీమణి|| య||

ద్విపద|| అనవినిజానకే యపుడులక్ష్యమని|
క్షణముండుమనివేగ సానంబునేసి|

2. వెలియుడుపుంగట్టి వేల్చిగవేసి|
పాలుపుగగుంకుమబొట్టనుబెట్టి|

3 గారికి పూలు గావించిమరచె|
శ్రో రథమెక్కి సంతోసంబుమీర||

ప|| అంతనాయరదంబు వాయువేగంబునంబోవుచు నెడనెడనానా
విధ పక్షి కూజతంబులంజెలంగి పూవుపిందెదోరంపకాయల నొప్పారెడు
జనహృదయంబుపోల్కిదమోభూతంబై లోపుదెలియరాకపెందోటలును
జుట్టునకుంబిల్లవరుసబోలి చుట్టువెలుంగుబలియు పేరాముదపుచెట్లకు నడు
మదొలుతదలవంచి కష్టపడినంగాని సులభజీవనమువొరక దాపై నొన్న
త్యంబుజూప వచ్చునన్నట్లు సంసారులపోల్కి పంగిలేచుచు సుఖదుఃఖంబు
లంగిరిగిడునేతంబులు దనుగుర్తుదెల్ప సాధుడెందంబులనలె నిగూఢంబు
లయ్యు బరోపకారంబుగ బరిణమించు నూతులదాపున బలుతెన్నులనిరు
దట్ల ఒలరకంబుల కూరపాదులంబెంచుచుం బాగుకాలువనిశ్శృం బెరుగు
చు వరుసలుగట్టి తమతీయని పసిడిమేనులకె వెల్లయాకుటుసుపులం జుట్టు
కొని ముత్తైదులనలె బైకిపచ్చనికొనలు మాత్రమగుగృహంబు చెఱకు పెరళ్ళు
ను— వేసంగిపైరులకై మిగిలినీటిగూడలందోడు పొలము కాపులదిట్టుచు
బురదనత్తుకొను చేపల నీనడించిపెల్లలు పెరుగుమునలిచెరువు గర్భంబు
ల మొండియూరుదుబ్బుల కెగబోకనత్త యెండ్రొకాయల బొడుచుకొని
తినుగుడ్డికొంగల నెద్దుచాటుననుండి పడమోదు వేటకా కూళతనంబునకు
బదులుగ వానియడుంగులం గొచ్చుకొని కదలనీయక వానిందుడకుదోడే

చుచు వయసుమల్ళిన మనసుమాడ్కి దుగ్గెరుగకపనినన్నంబై యుబ్బు
మాని సన్నవడి మెల్లగభారు నొక యేటికవ్వలి యొడ్లుచేరినంత.

సీ. ఆకై ననల్లాడ నీకదిగ్బంధనముగ గాలిచెమ్మటంబాదవెనుక్క
మిన్నంటిచల్వకై మెలపుతోడుత గ్రద్దచాలుగనిరు ప్రక్కజాచెరెక్క
ముంగాళ్ళతోజెట్టు మొదటగాత్రత్రవ్వికుదురుగబడుకొ నెగుంటనక్క
యెండమావులగాంచు చెంతయుదప్పితో వాడిపరువువెట్టలేడిబక్క

గీ. యెడఘలుడికెత్తి తుమ్మెదలుడిగెనద్దు
రగులుకొనునగ్గికిం గనరాదుపాద్దు
అడవిపందికి బురదనీరయ్యెముద్దు
వెలసెబనిరద్దు నిడువేసవిసడుబొద్దు.

గీ॥ అంతలక్షణంతోసీత నచ్చటముని
వలైకుంగూత మేరను బండినిల్పి
స్వాదుఫలహార మొనరించిసేద చేరి
ప్రేమమీరగ నిట్లనె రాముదలచి.

నవసీత—తిరుపుట.

ప॥ గా మా పా థ ప మా ప మ గ రీ-స రి స నీ సరిగామాపామా॥గా॥
అన్నాలక్ష్మణనాదుకుడిక-న్నదరజొచ్చెనదేమోకాని ॥య॥

అ॥ పా థ ని సా రి స ని స ని థ ప మ గ-మ ప థ నీ స ని థా మ
ప మా ॥గా॥

తెన్నునగూడనపశకునములయి-దిగులుపర్చెనునాదుమదినో॥అ॥

మి॥ సా ని థ ప మ గా రి సా రి నీ-సా రీ గ రి స నీ రి నీ స ని॥
సన్నతగుణశాలియైననీ-యన్నన్విడిచియిట్లువచ్చితి॥

గా మ ప మా ని రీ స గా రి స-ని ద పా మ ప దా ని స రి స నీ॥
వెన్నెలమాని చీకటింబడి-వెతజెందుచకోరము వలెనో॥య॥

1. ద ప మ గా మా ప థా ని స రి స నీ స రీ స ని ధ ప మా గ రీ |
అరయగానాడబుద్ధిమిగుల-నల్పమైనది గద కనిచో
స రి ని గా మ ప థా ని స ని థా-ప మా ప ధ నీ సా ని థా పా
వరునిబాసియరణ్యమునసంచరింపగ నే గోరనేలా||
ధ ని స రి సా నీ ధ ప మా ప ధ-మ ప మా గ రి సా రి నీ స గా
సరిసరిచాపల్యము శ్రీలకు-సహజంబనుమాట నిక్క-మా||
మ పా ధ పా ద ని స ని ధ-ప మ ధ-పా మా గ మ గా రీ స రీ ని||గా||
భరింపజాల విరహము మరల-బ్రాణేశునితోనన్ను గూర్పు ||మ||

గీ. అడవిమునికాంతలం జూచు నానవదిలె
నెండబడలిక వాయ నిద్రింతుకొంత
యింటికిన్మల్లిపోదు మంచితీకన్ను
మూయగని లక్ష్మణుడు తలపోసెనిట్లు.

కోసలము-చూడకము.

ప|| స ని ధ రీ స రి స ని ధ పా-మా ప మా గ మా ప థా ని |
అకట యీమెకు గతినరా-మాజ్ఞ నెట్లు తెల్పువాడ

అ|| రి స నీ రీ స నీ ధ ప మ-పా ద ని స ని రీ సా ని|| స||
నికనాఘోరవాతవినియెట్లు బ్రతుకు నీసాధ్వి|| య||

మ|| స ని ద పా మ గా రీ స ని-స రి గ మ పా ద నీ స రీ
సకలమైనకష్టంబులు-జగమున గల్గనిందెల్ల
స ని స రి సా నీ ధ నీ ధ-ప మ పా థా ని స నీ రి ని|| స||
అకుటిల సత్యస్వభావులకె కల్పించును మద్విధి|| య||

క. రాము కఠినాజ్ఞ దెల్పగ | భామినిపరిపూర్ణగభవతి యేమగునో
నాముంగటమూఁఫంబడియీమగునగొన్లు దురవస్థ నేనెటుగందున్.

గీ. గానరామాజ్ఞ పత్రంబుపైనివాసి
 యీపెచెంగటనుంచి నేనేగవలయు
 నిదియె సమయంబటంచు సారధినిగూడి
 సన్నసన్నగ సౌమిత్రి సాగెనంత.

సీ. ఉడుకె త్తి పాదులన్నుడిగిన నీడలు చల్లగ దూపున సాగుచుండె
 వడదాక తొర్రలనడగినపిట్టలు ముదముగ బైటను మోగుచుండె
 కడు నెండవేడిమిన్నాగినగాడ్పుహాయిగ మంచుకొండకై యేగుచుండె
 కొండనుదిగి మేతకొరకు బెబ్బులు లుమ్మరిగ బల్లముల జెలరేగుచుండె

గీ. పాములకు బుట్టలోనుండి పడగ హెచ్చె
 నుడువు నెడబాసి యేనుంగు లడవిజొచ్చె
 పొద్దు పడమటకు న్వాల్చి ముద్దవచ్చె
 నెగడి జానకి వాలుకన్నుగవవిచ్చె.

గీ. అప్పుడు నిదురలేచి యాసీత సౌమిత్రి
 రిధిముతోడ గానరాకయుంట
 నద్భుతంబు భయము ననుమానముం దిగుల్
 మించి యచట దల్లడించెనిట్లు.

కుంతలవరాళి-మిశ్రగతి.

ప॥ స మ పా థ ని థా స-న్ని థ ప మా ద మా-స ని థ ని థా సా
 మ సా నీ దా ప మ॥స॥

కలయో నిజమో ల-క్ష్మణుడు లేక యిట్టులడవిలో నుంటిగానే
 నొంటిగ॥ స॥

అ॥ మ ప ద ని దా స నీ-ద ప మ స మ పా థ ని-ధ స మ స ని థ ప
 మా ప థ నీ ద సా ని ద॥స॥

పిలచినరాక ము-ద్దులమరదియేమయ్యె - దలపగ నరద మె-వ్వల
 మాయమయ్యెనొ॥ క॥

మి॥ ప మ స మా పా ద నీ ధ స నీ-దా పా మ పా ధ నీ దా సా
తెలియరాదిందు కేతతమో-దిక్కె-వ్వరింక నాకయ్యో
మ ప ద ని ద సా ని ధ పా ధ మా-సమ సా మ పా మ దా మ
సా మ॥స॥

మువిధి వింతగ వ్రాసెనాత-లవ్రాత రామరామరామ॥క॥

శా॥ అన్నా లక్ష్మణ బుద్ధిశాలివిగదా యయ్యో యరణ్యంబులో
నన్నిట్లాంటిగనుంచి పోవదగునా నక దల్లిగాజూచె దీ
వెన్నండై న నకల్మషాత్ముడవు తండ్రి రమ్మ నన్నగ నీ
యన్నం జేర్చుము పల్కవేమయితివయ్యా వీర రామానుజా.

గీ. అనుచు బలుమారు సీత లక్ష్మణుని బిలిచి
యుత్తరములేక వేడినిట్టార్చుపుచ్చి
ధరణి నొక పత్తిముం జూచి దానిజదివి
కఠినరామాజ్ఞకు నూర్చుగాంచె మరల.

సీ. ఎల్లపిల్లలుగూళ్ల కెక్కగ గుడ్లగూబలు ఋషిపక్షులుం బయలుజూసె
వై దేహిదురవస్థ పరికింపలేనట్లు ఖిన్నుడై సూర్యుండు కన్నమూసె
పసపుగుంకుమము నాకసమునసంజయ న్నేరానపెద్దమ యారబోసె
అంచెలుగా నక్కలరచుచు దెసలందు ధరణిజకప్తంబు నెరుకజేసె
చీకటిముసుంగునక భూమిచింతబండ
చుక్కలుస్సితకై మింట బొక్కుచుండె
బొదలిదవుదివ్వెలుగ గొండపోల్లమండె
జనకజకు నప్పు డప్తమశనియు నిండె.

క. జానకియు మూర్ఖుడేరిన! పై నెంతయు వెలియెత్తి భయముదొరగి య
క్కాననమున దుర్భర శోకానలదండవ్యాఘ్రానయై యిట్లేడ్చెన్.

భవాని - రూపకము.

ప॥ స గ-ర స నీ గ రి ని దా మా-నీ-ధా ని స రి గని॥స॥ మ గ రి ని రి
ఎంత-పనిజేసితివి రామా-స్సి-వింతకతినుడవనియెరుగ ॥నెం॥

అ॥ దా ని సా రి సా ని ధా ని ధ-మా గ మ ధ ని సా గ రీ ని ॥స॥
సంతతంబు నిన్నె సమ్మి- సాధ్వినడవి కప్పగించి॥యెం॥

1. నీ స రీ గ మా గరీ స-ని ధ ని సా ని ధా ని ధా
నీచులాడుకొన్న నేను - నిజము నీ వెరుంగవా
గా రి గ రి స నీ ధ మ ని ధ-మ ధ ని సా రి ని స గా రి॥స॥
నాచరితపవిత్రమని య-నలుగు సాక్ష్యమివ్వలేవ ॥యెం॥

సీ. అపవాదమూడ్చిరాజ్యంబున నీతినిల్పుటకు నన్నిడనాడె భూమిభర్త
గాన బ్రాణేశుపై నేరములేదు కలవారై దెల్పక కన్నారంగి
యడవిలోననుడించి యరిగిన సామిత్రితప్పిదిరామాజ్ఞ జెప్పినంత
నిండుగర్భణిసగు నేగుడు చురవన్ బరికింప లేకిట్లు పత్రమందు
వ్రాసిపోయిన లక్ష్మణువలన గీడు
నాకుదోచదుగాని యెన్నంగిదుష్ట
రావణాసురుచేత గొంపోవబడిన
నాడె చావక బ్రతుకుట నాదితప్ప.

హిందోళము - చతురశ్రగతి.

ప॥ నీ దా మా ధ ని నా మా గా-మా-దా నీ స మ గా మ ద ని స॥ నీ॥
రమ్మా మృత్యువవే సం జే-కొమ్మా చచ్చి సుఖంతొనిపుడు

అ॥ స మ్మ గా మ దా ని స మా గ మ ద ని-సా ని దా నీ ద మా గ సా మ
గ మ ॥నీ॥

సమ్మకొన్న రాముడు నన్నిడచెను నాకునీకన్న మిత్రులెవ్వరిక॥ ర॥

1. ద ని సా ని ద నీ దా మా-గా స మా గ మా దా ని స నీ ద మ
తినుడోపులులారా నే-దీనురాల మీ యాకలిదీరగ

స మ గ మ దా ని సా ని ధ మ గా స మ-గా మా ద సీ స మా
గా స మ గా
ఇనకులదీపమైన రఘురాముని- కల్లాలనయ్యునిందంబడియీ
మ ద ని స మా గ స ని ధ ని స ని దా మ- గ స మ గా ధ మా
ని ధా స మ గ స మ॥ ధీ॥
వనముననొంటివిడువబడితినింక-బ్రతుక నొల్ల మీకుబుణ్యమగునను॥ది॥

గీ. ఇటులవిలపింప జెంగటి యేటిలోన
నందెవారైడి వాల్మీకి చప్పన జని
యెంతయుం దయతోడ నా యింటిని గని
భయపడకుమని యిట్లనె నయముతోడ.

ప్రతాపవరాలి - ఖండగతి.

ప॥ సా రి మా ప స ధా ప-మ గ రి సా రి మ గా రి ॥సా॥
అమ్మనీవిటులేల - నడవి నొంటిగనుంటి ॥వ॥

అ॥ సా ధా ప మ ప సా ధ-రీ మ గ రి పా మ గ రి ॥సా॥
ఇమ్మాడ్కివిలపింప - నేమికతమో తెలుపు ॥మ॥

మి॥ రీ మ ప సా ధా పా-మ గ రీ సా రీ మ ప
నమ్ముము సీకింక - నళినాక్షీ మేలగు
మా గా రి స రి మ ప రి - స ధ పా మా గా రి ॥సా॥
జమ్మా భయపడకుము - చూడునేవాల్మీకి ॥న॥

క. అనివల్కి ధృతిందెల్పిన ! మునివరునింజూచి కేలుమోడ్చిమహాశో
కనినదమున రాల్గురుగ్గ ! జనకజయిట్లనియె నపుడు సవినయఘణితిక.

కమలామనోహరి - ఖండగతి.

ప॥ గా మ పా ని స ని ధా పా-మా-గా స గ మ పా మ పా ని ॥గా॥
ఏమిచెప్పదును తండ్రి - నా-నోముఘలమింహసంండి ॥యె॥

అ॥ సా ని దా పా మ గ స-గ మ ప నీ స ని థ పా

రామునిల్లాల దశ-రథునికోడలనునే

మా గా స గ మ ప మ గ-సా ని సా గ మ పా ని ॥గా॥

సామంతుడగు జనక - చక్రవర్తిబుత్తి ॥నే॥

మి॥ సా నీ థ ప-మా గ స-గా మ ప నీ స ని థా-పా మ గ మా పా

ని ద పా నీ స ని థ ప మ గ స ॥గా॥

ఆమూర్ఖుడు రావణు - డంటినమాతృసనన్ । బామరనిందంబడి -

పాణిజేశుడిచటవిడిచె ॥నే॥

1. పా మ గా మా గ సా-గా మ ప ని సా ని థ ప

సీతనాపేరుసం-పూతననిసాధ్యపని

మా గ సా గ మ పా మ-పా ని స ని థా ప మ గ

వీతిహోతుడుపల్కు-రీతిమునుదావినియు

సా గా మ ప నీ థా-ప మ గ మ గా సా గా । మా పా నీ స ని

ధ ప-సీ థా ప మా గా స ॥గా॥

ఈతీరుసనాధుం-డిచటికిబోదోలెన్ । నీహోదెల్పుకొనెద- నేనిండుచూ

లాల ॥నే॥

గీ. అగ్నిసాక్షిగనేసాధ్యనౌటగనియు

నింతకాలము సనునాధుడేలికొనియు

నిందెసైరింపలేక నన్విడిచెగాన

జచ్చిబ్రతికెదనీవునీజాడబొమ్మ.

ఝూలవరాలి - రూపకము.

ప॥ ఎందుకీయాడజన్మ - మెత్తితినయ్యె ॥యెం॥

అ॥ మందభాగ్యురాల రాము - మన్ననయెటునిల్చునా ॥కెం॥

మి॥ కందర్పకోటిసుందరు-డుంద్రిజగదేశపీరుడు

సందిటగొనినాధుడున-న్నుందుదకడవిపాల్సేసె ॥నెం॥ ౩

1. ఇందుకా ననుగంటివోమ - హి డేవినాతిల్లి
 యిందుకాననుబెంచితోమిధి-లేశ నానండ్రి
 యిందుకపాపుల్లవ్విరచి - యెలమినన్న బెండ్లియాడి
 యిందుకనాయకుమలెడలి - మేలితివినా ధృరామ ||యెం||

క. పారిబారి నేడ్చుచు నేలక బారలుచుగర్భవతియగుటనొగలుచు నెగ యుం
 పిరి దీయునీతమేచునిమరికప్పిన్నేడ దేర్చి మాని యిటులనెక ||

గౌడమల్లారు - త్ర్యసగతి.

- ప|| సా రి మా ప థా స నీ థ - మా గ రి సా రి స ని థ ||సా||
 అమృతండ్రినంటివాడ - రమ్మనామంటికిపుడు ||స||
 అ|| మా ప థ స రి మా గా రి స - నీ థ మ గ రి మా గ రి ||సా||
 సమ్మడమున నీనాధుని - సమ్మఖిమునలేతుక ని ||న్న||
 మి|| రీ మ ప థ మ పా థ సా ని - థా రి మా గ రి స నీ థ
 సమ్మమటులజేయకున్న - నన్నమారుకరబిల్వ
 సా రీ మ ప థా మ గా రి స ని థ మా ప సా ని థ రి||సా||
 కొమ్మా వినులేపు నీకు-కొడుకలిగ్దరు పుట్టగల ||ర||
1. థ స రి మా గ రి మ పా డ - సా ని థ మా ప థ మా గా
 జరకపుత్రివైనసేమి - సత్యపరాకిముడారా
 రి స రి మా గ రి స నీ డ - సా ని థా మ ప థ సా ని థ||
 మునికీభార్యవైనసేమి-పూర్వకర్మమెట్టుదప్పును
 ని థ మా మా గ రి నా రి మ-పా థా సా రి మ గా రి
 జనుమా మా మునిపల్లెకు-సందేహింపగి నేలా
 స ని థ రీ స నీ థ మా ప-ధ మ గ రి సా ని థ సా ని డ ||సా||
 వినుము నీదుభతక నిను-బిలుచు నుపాయము పన్నెడ|| స||

గీ. ఇటులబుజ్జగించి ఋషిపల్లెయందాపె | గోకన్యలు మారుపేరుబెట్టి
 స్వీయ గృహమునందునీతనుగాపాడుడనుచుమానసతులకప్పగించె.

ద్వి॥ అంతట ఖేద మోదాశ్చర్యములను
కాంతలు గుంపులు గట్టి ధైర్యంబు

2. జానకికింజెప్పి నదుపాయముగను
స్నానభోజన పరిచర్యలునలిపి

3. అక్కఱో చెల్లెలా యనుచువాపులను
మక్కువతో బన్ని మన్నించిబిలిచి

4. మచ్చికగావించి మంచిసామ్యములు
ముచ్చటలంజెప్పి మొనస్సినప్పించి

5. నెమ్మదిమరపించి నేరుపుతోడ
గమ్మని పూలప్రక్కను నిద్రపుచ్చి

6. వెంటవెంటనె లేచి వేళలుజూచి
కంటికిరెప్పల్లు గాచుచునుండ.

సీ. ఎప్పటికిం దొల్కరించునోయని వానకోయిలతీయనికూతవేసె
చీకటివలెనింక నీతకు నపవాదవీచునంచు మలికోడిగూసె
వగునగాజుక్కలు మరిచందురుందుదివ్వెలుగల్వలుం దమ వెలుగుబాసె
వై దేహిహాయిగ బ్రసవించుశకునమ్ము కొమ్మకెగరికాకిగుతుజేసె
విచ్చుతమ్ముల దుమ్మెదల్వెడ్డ మోసె
దుర్బిజక్కవకవలు కొగళ్ళడాసె
దెమ్మెరల్పల్వకప్రంబుదెసలరాసె
బొద్దుజేగురుకంగు తూర్పునకుబూసె.

క. జానకియు గభావేదనతో నంతట లేచి మిగుల దొట్టిల్లెడు న
మ్మానినతులదాపున నెంతో నొప్పులుబడుచునిట్లుతోట్టిలుచుండెన్.

నాగస్వరాళి - త్రిశ్రగతి.

ప॥ గా మ పా ధ సా ధ ప మా-గా మ పా ధ మా॥గా॥

తాళలేను నొప్పలకో - తల్లులారనే॥ దా॥

అ॥ పా మ ప ధ స ధా ప మా గ-స గ మ పా ద సా

నేలబ్రతికినాను నాధు-నెడసి యిట్టుల॥

ఉపపల్లవి॥ దా పా మ గా స గ మ-పా ధా స ధా

పాలించరా చలము-చాలించురా

సా గా మ పా మా గ - మా గా స మా॥ గా॥

ప్రాణేశరామా మొ-రాలించురా॥ తా॥

1. సా గా మా ప ధ స ధా ప-మా గసా గా మ పా

పుట్టిల త్తయిలుబాసియిట్టులేనుంటినా

దా ప మ పా ధా సా ధ ప-మా గ సా గ మా ప ధా

నిట్టడవిన్నెల్లాడగ-నేనునోచుకొంటినా

సా దా పా మ గ సా-గా ధ స గా మా-పా మ పా ధ సా ధ ప

మ గ-సా గ మ పా మా

కట్టారామానంజే-పట్టరరామా కట్టుకోన్నదానివిడువకర్జమరామా॥

సీ. అబ్బబ్బయినొప్పలధికమాచున్నవి యింకెట్టులోర్తు నోయింతులార

ఆడపుట్టుకకన్న నడవిలోచెట్టయి పుట్టుట మేలగుపొలతులార

నావార్తవదినెకు నాయత్తకమ్మకయ్యకుదెల్పి తోడితెం డతివలార

యింకనేలతుకబోనిదినిశ్చయమునాధునగుపర్చుడొక్కమారమ్మలార

తండ్రిజనకుడ కావుమో తల్లిభూమి

యిప్పటికినైన నాజీవమేలపోదు

యక్కటా లక్ష్మణా యొక్కరైన బలుక

శేమిసేయుదు నోరామ రామ రామ॥

క॥ నొప్పలిటుల మిక్కిలి పడి
యప్పడు బొలారుణోదయావసరమునన్
గొప్ప శుభముహూతకంబున
జప్పసనీళ్ళాడె జనకజాత ముదముగాన్.

జనరంజని—తీర్పుట.

ప॥ స రి గ మా ప ద పా ని సా థ ప-మ రి స రీ గ మ పా మరీనన్ ||స॥
కవలుపుట్టిరి చిన్ని రాముల-కరణిముద్దులుమూటగట్టుచు॥గ॥

అ॥ ద ప మ రీ గ మ పా థ పా ని స - రీ స ద ప మ కిగమపథాపని॥స॥
రవికులంబభివృద్ధిగానను-రాగమునమునినతులు చూడగ॥గ॥

మి॥ ధ ప మ రి సా రి గ మా ప థ-పా-ని స రీ గా మ రి స ద చా ని స॥
పవనుడు చల్లగమెలగ-పీ-వగబద్దంబులు వికసిల్లగ
రిగమా ప ద ప ని స థ ప మ-స-రీ గ మ పా థ ప నీ స రి స థ ప నీ॥
స॥

నవనీరదశకలములన-జరు-నవ్వన జానకిభేదమును మరువగ॥

గీ. అప్పుడు వాల్మీకమాని యాయర్థకులకు
జాతకర్మంబు సేయించి సంతసమున
బాలకుశలవాస్తరణ సుద్భవిలుకతన
గుశలవులనుచు బేరులకుర్చొలకిజె.

క. కేవల సత్యస్వాంతా
ధీవిపులబలార్కవిజితదితిజధ్వాంతా
భావితసీతాకాంతా
సేవకజనవనవసంత శ్రీహనుమంతా.

మాత్రిని॥ సకలనిగమవేదీ సాధుగానప్రమోదీ
ప్రకటిత ఋజువర్తూ రామపాదార్పితాత్మా
మకుళితఖలకామా భూరిలం కేశభీమా
అకుటిలజనగేహా యారవిరాంశనేయా.

గీ. అనధింపు మయోధ్యలో సపుషు లక్ష్మి
జాగ్రజుడు జానకవిరహసలముస
దూలు చొంటిగనొక పూవుదోటకేగి
యెంతయుందనలోడలడించెన్లు.

గవాంభోధి-తిశ్శిగతి.

ప॥ నా రీ గా రీ స నీ-సా-రీ-గ మా ప మ గ రి॥ సా॥
అయ్యోజ్జ్వేత్వేరి-యింతయ్యేనామసబ్రతు॥ ౩॥

అ॥ పా మ పా ధా ప మా-పా మా గ రీ సా నీ॥ సా॥
ఎయ్యోజ్జనుంటివా-ఏమనుకుంటివా॥ య॥

1. ప ధ ని స రి స గా రి స నీ-దా ప మ గా రీ గ మా
అరయగమనశోకము జ-న్నావళిగాజేసెనా
ప ని ధ వా ద నీ స రి గ రి-సా ని ధా పా మ గా రి॥ సా॥
ఓరమపావనీ మనోట - హ్రీసేనా కొయ్యదయ్యమయ్యో॥

2. సా ని సా రి గ రి సా ని-దా ప మ ప ద ని స రి గా
నిండుగర్భిణీవినిన్ను-నేను విడువవలసెనా
మా ప మ గ రి గా రి సా ని- స రి గ మ ప ధ ని స రి ని॥ సా॥
పెండియుమనయానల్లు-బెరిగిపదటగలసెనా॥ య॥

సీ॥ హరునిల్లువరచి నా యురమునపూదండ నెగ్గించునపుడునున్సిగ్గుగొల్పు
 పిత్రాజ్ఞనడవికై వెడలెడునావెంట నోతెంచునపుడు సంతకుప్తినిల్పు
 బంగరులేడికై బ్రమసి చనువున న్కబుత్తెంచుతరి చింతముద్దువెల్పు
 దశకంఠుడీల్లిన తరువాత నగ్నిసాక్ష్యముగ వరసతీత్వముదెల్పు

నవరసములకాపు మన్మథునితూపు
 మిట్టమీలనురేపు కొంపించుదాపు .
 నిర్మలవిసీతికిం బ్రాపు నెనరుజేపు
 నట్టి నీచూపుగన కెద యెట్టులోపు॥

ఉ॥ ఎంచగభాస్కరాస్వయము నేచెడుదుర్యశమగ్రహంబు శాం
 తించగ నిన్నరణ్యమునకే బలియిచ్చితేగానినన్ను బా
 ధించెడు నీవియోగమను తెంపరి దయ్యమొహా మృగాక్షి హా
 మ్మంచును నాదుప్రాణ ముపహారముబొంద కెటుల్బయించునే॥

కౌమోదరాగము-ఖండగతి.

ప॥ సా ని మ గ రీ స సీ-సా రీ గ మా ని స ని॥ సా॥
 నిందెయను చీకటికొ-నీ వేను జక్కవల
 రీ స ని మ గ-రి స ని రి-సానిమా గ రి స నీ॥ సా॥
 చందమున విరహమున-గుందుచుంటిమి సఖి॥ ని॥

అ॥ మా నీ మ గా మా గ-రీ-గా రి సా రీ స
 ఎందాకనై రింతు-మి ఘోరశోకంబు
 రీ గ మా ని స ని రి ని-రీ గ మా ని మ గా రి॥ సా॥
 కందెరుంగని నెల గంబుగల్గినదాన

మి॥ సా రీ గ-మ గ-రి నీ - మా గా రి స సీ రి
 డెందంబినుముగనే - నిందుంటినిగానీ
 గా మా ని స రి ని మ గ - రీ గ రి గ మ ని స రీ ॥సా॥
 యందీవెలుబ్రతికెద. - వాసదొరగి యకటా ॥ని॥

మా పదాపమగరిగా మా పమా - గారి సానిసరిగ
మపమగారిస ||సీ||
నీయుదారమహిమగన్నర్పమా - నీవు నేనుమరలగలసియుండుము ||హా||

మ. అయయోపల్కవదేమి కోపమదురన్యాయంబుగా జారులె
తయుమద్వంశము నీకతంబునను నిందస్నేయుటంబట్టి స
న్నయధమంబులుతప్పకుండ జనులన్యాసింపగాగోరిని
భయదారణ్యమునందు బోవిడచి యిబ్బంగిన్విలాపించెదన్.

గీ. అనుచు వేడునతనికనులముంగటిసీత । మాయమయ్యె మయుమహి
మతో వె
లుంగుచుండినశివలింగమంతటశూచిప్రణతుడగుచురాముమనుతిసేసె.

శూలిని - కూక్షము.

ప॥ ప మ గ మ ప ధ నీ స రీ స - రి స ని ధ ప మ గా మా ప
జయజయకరుణాంతరంగ - జయజయశివలింగా ||జ||

అ॥ గ మ గ రి గా మ గ రి సా ని - స రి గ మ ప మ వా దా || ౨ ||
జయజయకామమదభంగ - జయజయధవళాంగా || ౩ ||

మి॥ ని స రి స ని రి స ని దా పా - మ గ మ ప ధ నీ స రి సా
జయజయజలధినిషంగా । జయజయవిప్రతకురంగా
ని రి ని స రి గ మ ప ధా నీ - స ని రి సే ధ పా మ గా మ || ౪ ||
జయ భవతిమిరపతంగా - జయ యుమావృద్ధభృంగి జయ!

1. సా నీ ధ ప మ గ రీ స ని - సా రి గ మా ప ధ నీ స ని - గ రీ
స ని ధ ప మా గ రి - సా రీ గ మ ప ధ వా మ గ
స్వప్నిసిథిలయకారణ - నేవకకష్టనివారణ - దుష్ట తొపురకవారణ -
దుర్గాహృదయవిహారణ

మా గ మ వా ధ ని సా రీ - సా ని దా ప మ గా రీ స
 నష్టసమస్తవిమోహా - నాగచమకలసద్దేహా
 రీ గ మ ప ధ నీ సా రీ - సా నీ ధ ప ధా పా మా॥ ప॥
 పుష్టవృషధరాడ్వాహా - భూతప్రయోత్సాహా॥ జయ॥

ఉ॥ పాఠములేని సంసరణవారిని ధిమున్ని రజస్తమోగ్రహ
 క్కూనితాంతబాధలను గుందుచు దువిఘ్నచేత జీవనా .
 ధాముగాజరించు నిజదార నరణ్యముపాలుసేయు బ
 ల్దారుణకముక సత్కులకళంకుననుం దరిజేచుక శంకరా.

సీ॥ అపుడు శ్రీరామున కాలింగమందున వినబడెనిట్టులవిశేషముగను
 రాముడా నమ్ముము నీమనోభ్రమ జగమంతయుగాని సత్యస్ముకాదు
 సత్యమానందము నిగుణమగునాత్మతత్వమివిశ్వంబుదనమహిమను
 పుట్టించిపోషించి బొలయించినట్టుల నాటాడు నిదిరహస్యంబుజుమ్ము
 తొడరి నీనీడజూచి నీవడవనేల । నీనె యీ లోకమంతయు నీకుఁబ్బ
 వేరువస్తువు లేదని విశ్వసించినర్వమోహంబులందుఁగించి శాంతిబొందు॥

గీ॥ నీకునిశ్చలతత్వంబు నెగడువరకు । గురుతుతోడుతమదోషధమరువబోసి
 తొడరియీలోకధర్మంబునడుపుచుండు॥ మేలవేమాటలేననీనింతనిజము.

చ॥ ఇటుకలగాంచి మేలుకొని యెంతయు నదృశ్యమంది రాము డం
 తట దనకున్న మోహము విదల్చిన యప్పరమాత్మతత్వముక
 స్ఫుటముగ జ్ఞప్తి తెచ్చుకొని చోద్యముగా జరునవృన్వది
 క్తటములు మ్రోయ నీశ్వరుని దస్మయతన్నినుతించెనిట్టులక.

రఘుప్రియ - ఖండగతి

ప॥ మా వా దా ప మ గ - రీ స ని స రి గ మ ప ద - ని స రీ గ
 మా పా మ గా - మ ధా నీ ధ పా॥ మా॥

ఈవే నేననుచునిజ్జగముభ్రమయనుచు - నెరింగించి తేశంకరా-యి కే
 శంకరా॥ యీ॥

అ॥ దా పా మ పా ధ ని స - రీ సా ని సా రీ గ | మా పా మ గా రి
స ని ధా ని సా నీ స రి గ
నాపంతమాన్పుటకు - నాకిట్టులద్వైత | భావంబుదెల్పితివ - కేవలా
నందమయ॥ నీ॥

మి॥ మా పా ధ నీ స ని ధ - నీ రీ స రీ గా రి | సా నీ ధ పా మ గ రి
గా మా ప ధా పా॥ మా॥
నీవేనిజంబుమరి - నేనేయబద్ధంబ | హావిశ్వమంతయు స-హంకార
జన్యం॥ బీ॥

గీ. ఇట్లురఘురాముడుం బరమేశువలన
దనరునిగుణాద్వైతాత్మతత్వమెరిగి
స్వీయధర్మంబుతోడ నిశ్చింతనుండ
నువీజయు గల వనములో నొక్కనాడు.

నీ. పడమటవిశ్రాంతిబడురవి తనసిరినుదితుడొచందుగ్గన కొప్పగించె
జానకినత్కితీ భూనభోంతరములనిండినయట్లు వెన్నెలలుగాచె
సెగమందమైపగల్గిగురుగప్పయడంగుపాంథులవిరహంబు ప్రజ్వరిల్లె
సహజగానకవిత్వశాలిదర్శిశుష్కశాస్త్రజ్ఞువలె జక్కసారుమాసె
అందముగనట్లుపున్నమసందెమీర|జానకీయునేకతంబున బాణవిభుని
చెంతదానుండకుంటకుజంతబొంది యెడదనీరయి యిట్టులనడలజొచ్చె॥

సాలగము—రూపకము.

ప॥ సా రి గ మా పా దా నీ-సా నీ ద ప మా గ రి నీ ॥సా॥
కోమలమేఘశ్యామా-రామాయెటుతాఘదురా ॥కో॥

అ॥ పా మ ప ద ప మా గా మ గ-రి స నీ స రి గ రి సా రి ని ॥సా॥
నామియిపుడునీచెంగట-జరియింపగ మనసాయెర ॥కో॥

మి॥ గా మ ప దా ప ని దా ప మ-పా ద ని స రీ స గా రీ |
ఈమధురంబగువెన్నెల-యీ మలయమారుతంబుక

సా నీ సా రీ గ రీ స-ని ధ ప మ గా మ గా రీ ని ||సా||
సామీసీతోడనున్న-సఫలమగునుగదానాకు. ||గో||

1. దా ప మ ప ద ని స రీ గ రి-గా రి స నీ సా రి గా రి
ఎన్నడునినుగనుగొందు మ-రెన్నడు నీవేమిగందు
సా ని ధ పా మ ప థా ప మ-పా ధ నీ ధ ప మ గ రీ స
నెన్నడుమోహముదీరగ-నీవునేనుగలిసియుందు

మి|| నీ స రి గా మ పా మ గా-మా ప ద నీ స రి గా రి |
నెన్నడునీగభీరవా-క్కింపుగపీనులవిందు
సా నీ దా నీ ద ప మా-పా గ మా రి సా ధ రీ గ ||సా||
నిన్నాల్లిట్లుండెనునా-దెంతమొంజీవుడందు ||గో||

నీ|| భౌరనేమాత్రమెయాలించునటుపు సైముడిముడికింబెట్టు ముద్దునేపు
తొలుత న న్మరిపించిపలికించిమైచువ్విసుసంబుజేసినజాణతనము
అలదండ కాటవియందూబి కాల్వల తెన్నున నన్నెత్తుకొన్నకుమి
వామాంకముననుంచి పట్టాభిషేకంబునందునాకుంజేసినట్టిగొప్ప
ఏనునెలతప్పినప్రాపిత్యామింక | దీచగలనంచునీవుబొందినముదంబు
నెంతకనితలపోయుదు నెట్టులోతు | నోముఫలమిట్టులుండెనా రామ
రామ||

భోగవసంతకము—రూపకము.

ప|| సా ని దా మ గా రి గా మ-దా మ గా రి సా రి నీ ||సా||
రాముబాసియుంటినెంత-రాతిగుండెదాననో ||రా||

అ|| సా రి గ మా ధ ని సా నీ-రీ ని థా మ ద మ గ దా ని ||సా||
ఈ మునివాటికలోనే-నేలనిట్లుబ్రతుకగంటి. ||రా||

మి॥ గాదమ గాతీ సరి సని-సారి గామ దనీ సనీ ద

ఏమియు బాపంబెరుగని-యింత నిరపరాధురాల

మాధమ గారి గరి సరి ని-సారి గామాధమ గమధ ని॥నా॥

నామగడేలననువిడచె-ప్రేమ మొకింతయుదలవక ॥రా॥

1. రి స ని దా ని దా మ గామ-ద ని స రి గా మా గ రి స

జనకజాతనైన నేమి-సకలజగద్వీరుడైన

రి స రి గా మ ధా మ గా రి-సా ని దా మ గా మ దా ని

యినకులాభిచంద్రురాము-నేనుగట్టుకొన్న నేమి

స రి గ రి గా మ ద నీ సా-రి స నీ దా మ గ రి గా

అనలముసాక్షిగానాపా-వనతంజూపిన నేమి

మ దా మ నీ గ రి సా నీ-స నీ ధ మ గా ధ మా ధ ని ॥సా॥

నాపవాదముసా లేని-సినన్నిటలుంచెదువిధ ॥రా॥

నీ॥ నాధునితోడనన్గలిపెదనని మాని గట్టిగానాకానబెట్టినాడు

గానియిప్పటికైనగరుణించకుంట కేవే-తువా నాదుదృష్టమేమొ

అంతవానికిబుట్టినట్టినాబిడ్డలు మధుకరవృత్తితోమనగవలసె

సంపూర్ణభావుడౌజనకునికీవాత యెటుసిగ్గుమాలిపుత్రైంచుదాన

రాము నికజూడకున్న నేబ్రతుకలేను

చంటికూనలనెడబాసిచావలేను

అక్కటాద్వంద్వసంకటమయ్యెనాకు

నెద్దియుందోచకుండ నేనేమి నేతు.

క॥ అనికన్నీర్వంచెడి తల్లినిగన్గొని కుశలవుల్లడించి కనికరం

బున వింతయునందియముం బెనయగ నిట్లనిరిదిగులుమిగిలినదులక.

ధాతువధాని - త్రిపుట.

ప॥ సా ని ధా ప మ గా మా పా ధ ని-రీ స రీ గ మ పా ధ నీ రీ ॥సా॥
ఏలనేమాయమ్మానీవిటు-లేడ్చుచుంటివిపల్కు-మాతో॥ నే॥

అ॥ గా మ ప మ గా రీ స నీ ధ ని-సా ని రీ గ మ గా రి సా రి ని ॥సా॥
చాలునికగన్నీరుచంచకు-చాలుమాకునుశోకమయ్యెడు ॥నే॥

మి॥ పా మ గ మా ప దా ని సా రి స-నీ స రీ గ మా పా మ గ రీ
మేలుగజాలినంతభిక్షము-మేమునేడు తేలేదనియో
సా రి స నీ స రి గ మ ప మ గా-రీ స నీ ధ పా మా గ మ ప ధ
నీ రి ॥సా॥
మేలిమిలేకనినుముసలివా-ల్మీకతాతయేమైనగనరినాడా ॥యే॥

1. స ని ధ పా మా గ రి గ మ ప ద ని-సా రీ స నీ దా ప మ్మా
మరియునీవేడ్చినను నిజముగ-మాతోడునుమ్మా యమ్మా
స రి గ మా పా ధ ని స రీ స ని-స నీ దా మ ప మా గ రీ స ని
సరిగమాప్రశ్నములకిప్పుడు-సమాధానముమాకుదెల్పుమ
రి స ని ద మా పా ధ నీ సా-రీ గ మా గ రి స నీ ధ ప మ గ
పరువుగమమ్మొక్కరై నక-బ్రాహ్మణాధమునకైపిలువరు
రి స రి గ మా నీ ద మ ప ద-నీ సా ని ధ పా మ గ రీ స ని ॥సా॥
గురుతుగమాకుందండ్రియుగుల-గోత్రంబులు లేవనిజెప్పెద ॥రే॥

గీ॥ ఇట్టులడిగెడుబాలురకింతియెద్దియైన సనలేక వాల్మీకమానిదరికి
జేరి కొనగోటవల్లంటిసీరుదెసలజిమ్మకొనుచు డగ్గుత్తికంజెప్పెనిట్లు.

పావని—మిశ్రితము.

ప॥ రీ సా నీ దా పా మ గా రి-సా-నీ సా రీ గా మా ప ధా నీ ॥రీ॥
ఎన్నాళ్ళునైరింతుదండ్రీ-నేనీశోకాగ్నింబొర్చుచుండి ॥యే॥

అ॥ పా మా పా దా నీ సా-నీ గా రి స ని దా ప । మా పా మ గ రి
సా ని-ద ప మా ప దా ని సా॥
పన్నెండేండ్లాయె నా - పా)జేసునెడ బాసి కన్నారనిక నాధు-గననోమ
నైతి నా॥ యె॥

మి॥ దా ప మా గా రి స ని స గ రీ-గా మ పా ధ నీ స రి సా నీ॥
నన్నుగన్బర్చమనియెదరీ-చిన్నికూనలుం దమయయ్యన్ ।

గా రి సా ని స రీ గ మ ప ద ని-సా నీ ధా ప మా గా రి సా నిరీ
ఉన్నగోత్రము చెప్పమనెదర-యోయెట్లు త్తరంబిచ్చుదాన॥ నె॥

1. మా ప మా గ మా ప దా పా-దానీ-రీ స నీ ధ ప మా గ రీ సా॥
బాసజేసినావుకావా-నన్నా-పా)నాధుని గల్పరావా॥

నీ స రీ గ మ ప మ పా దా-నీ-సా ని దా ప మా గా మా గా॥
గాసిబెట్టకు మునిమిన్నా-నీ-కన్న నా)కేదికోయన్నా॥

రీ స నీ ద-పమ-గా మ ప ద ని సా ని । సా నీదా ప మ పా ధా-ప
మ గ మా ప దా ని॥
ఆసబట్టి-యును-రా)గెనింతకునాకు । గాసింతైనమనసు-గరుగ దేమి నీకు॥

సా రి గా రీ స ని స రి గ రీ-గా ప మ దా ప దా నీ స ని॥
వాసిమీరంగ గుశలవులక-బంపుమా నాదుపుట్టింకికి॥

గా రి స నీ స రి గ మా ప దా-ని స రి స ని ధ ప మా గ రి స ని రీ॥
నేనదు పాయముననై ననే-నిపుడెసుఖముగజచ్చి బ్రతికెద॥ నె॥

ద్వి॥ అనియెడ్చునీతతో నర్భకుల్కూడ-ఘనరోదనము సేయగావిని మాని
2 తానుగూడంగంటతడివెట్టిదై ర్యమానుచుదుదకెట్టులనియెనాయమకు॥
3 ఓయమ్మశోకంబునుడుగుమునీవునీయాత్మజాలతోడనేనునయోధ్య॥
4 కరిగి యుపాయంబునరసిరాముండు॥ తిరిగిని బిల్పించు తెన్నుబన్నెదను॥

5 పైఁదించియుండుము సంయమిందులకు । నారయగా నసాధ్యంబెందు
గలదు!

6 అనుచు బాలురగానియమ్మునియేగె। గొనకొనిమంచిశకునములురేగె।

క॥ శ్రుతిపంజరంపుచిల్కానతత శ్రీ రామనామసాధనశుల్కా-
తతలంకానగరోల్కా! గతతాకికదుష్టకల్కరువలి మొల్కా॥

మంగళమహాశ్రీ

పండనుచుభాస్కరుని-బట్టుటకు లేబురిటి-పాపడవుగా నెగరినావా!
పండువుగ నీతకు శు-భంబులను దెల్పినుర-వైరిపురికగ్గియిడిరావా!
కొండలచురోముముల-కున్నడులువై చుకొని-గొప్పకడలిన్విసరబోవా!
మెండుగను రామునకు-మేల్పులిపికిఁగొను-మేటిహనుమంతుడవునీవా॥

న॥ దేవా! యవధరింపు మెట్టకేలకు వాల్మీకండు ప్రభాతంబున
నయోధ్య నమీపంబుజేరి కాలోచిత కృత్యంబులం దీర్చుకొని తమయ
మృమూటగట్టియిచ్చినచల్లిభుజించినద దేరినకుశలపులంజూచియన్నలారా
మీరు కన్నెరులునరిగి శ్రుతిజేసికొని నేజెప్పిన రామాయణంబు సార్థకం
బుగ నిష్కరంబున బ్రతివీధియందుదాహశాంతికై యాపుపాలుమాత్రమడి
గిగోలుచుం జారులవీనులకు విందొనర్చి సంజప్రాద్ధుననిటకు మళ్ళిరండని
యాజ్ఞయిచ్చినస్వల్లేయని యబ్బెలకులు తుమ్మెద రొదలమాడ్కిదంత్రీ
నాదంబులు మనంబుల హెచ్చరింప గోయిలలు మోగునట్లు-నెమళ్లుగూ
యుభంగి-నొట్లుపేలుగరణి- తారాజువ్వలెగయులాగున-డింకి పాపురంపు
మొగ్గలతీరున- మేల్పలసామొనర్చినగతి-జక్రింబులు దిరుగుచాడ్పున-
పెగ్గూపోసీల ఖదమువలె-నరబ్బే గుర్తింబులను డాంబాజీవనండున నేపాశ
పుబుంగలూదునట్లు-నీటిపై వినరునట్లు చిల్ల పెంకులెగురుగమనికక-నన్నజా
జులు జల్లుతెరంగున-గపురంపుటనటిపండ్లాలచుభంగి- మలయమారుతము
వీచు సాబగున-గొండప్రక్కల మాటిమాటికి హెచ్చుతగ్గులంబొల్లిపడిసుడి
గాని రేగుసెలయేటి కెరటంబులవిధంబున - బూలచెండ్లాడుబాలపున-గవ్వ
లు గిలకరించురీతి - దేనియలూరు తెన్నున- శత్రుజల్లుబాగున-బన్నీరొలకు

పోల్కి - పండువెన్నెలగాచుపోడిమి-నమ్మతసారంబుగరిమ నిరుపమానం
దంబుగ బల్కురాగభేరింబులం ద్రిస్తాయి గ్రామమూర్ఖున లొప్ప—
బెక్కుతాళంబుల దశప్రాణంబు లేర్పడం బ్రస్తుటచ్చునో వ్యాకరణా
ధంబుల నవరసంబు లుట్టిపడ వాడవాడల శ్రీరామ చరితంబు బాడుచు
నుండ గొంతవడి నిశ్చేష్టులగువారును—ద త్తతాళానుసారంబుగనానంద
పరవశులై గంతులిడువారును - మూకమూకలుగ వెంబడించువారును -
జూపులు ద్రిప్పజాల కచ్చెరువడి చూచువారును - మనుజమాతుల కి
దివ్యశారీరంబులెట్లుండుననువారును సంగీతసాహిత్యంబు లొకదానికొకటి
మీరి యపూర్వంబులై జగదేకమోహనంబులై యున్న విప్లవకూనల
కెట్లు లభించెననువారును-భళిభళీచూశ్చర్య మార్చర్యము వయస్సుతప్ప
రూపురేఖలకై శ్రీరామునకున్వీరికిన్వంతయుంభేదము లే ది దేమాయయో
యనువారును-లోకాపవాద మోర్వకవిభండు నిండుగర్భిణియగు జానకి
నడవిపాలేయించెను గానియాపెయెట్లో దైవనశంబున బ్రతికినిస్సందే
హంబుగనిప్పిల్లలంగాంచెననువారును - మొదలుగ బొరులమ్మతామోద
సంశయంబులు ముప్పిరిగొనవెనురాగ నబ్బలుగు-కొంతతడవునకు గోట
గుమ్మముజేరి గానమోహితులై మత్తుమందాశ్చివట్లు మైమరిచియున్న
ద్వారపాలకుల నిరాటంకముగ గడచిరాజనభకు సమీపించి క్రమంబుగ
రవదుగిల్గిన మధురకంఠనాదంబు లేకమై సర్వప్రాణుల నొక్కమొగి
నానందమూర్ఖునొచ్చిన నొకంతటికి రాముడత్యద్భుతంబున నబ్బలకుల
కెనుదేగి యుచితాననంబులం గూర్చుండబెట్టి వారల కిట్లనియె.

రసికప్రియ - రూపకము.

ప॥ దా పా మా గా రి స ని థ - ని స రీ స ని థా ప మా గ ॥దా॥
ఏయూరెవ్వారి తనయు - లెరిగింపుడు బాబురార ॥యే॥

ల॥ మా పా మ గ రీ సా రి గ - మ ప థ పా మ ప థ ని సా ని ॥దా॥
మియాకృతి మీగానము - మిగులనద్భుతముగ నున్న ॥వే॥

మి॥ గా మ ప థ ప మ ప దా ని వ - రీ గా మ ప థా ని సా ని
ఏయధపుని చరితంబిది - యెవ్వడు రచించెదీని

రీ స రీ గ మ ప మా ధ ని - సా ని ధా ప మా గ మా ప || దా||
హాయిహాయి మిముగాంచిన - యమ్మయెంత ధన్యురాలో || యే||

1 ప మ ప దా మ గా రి సా ని - సా రి గా మ ప మ దా ప మ
మముదరింపజేయనిట్లు - మారువేసమున వచ్చిన

ప ద ని స రీ స ని సా ని ద - ని రి నీ ధా నీ స నీ స
యమితక్షయాంబుధులౌహరి-హరులో మీరన్నలార

ని స రీ గా మా పా ధ ప - ధా ని సా ని రీ స నీ రి
అమర స్మల్లోకంబుల - నైన నేలజాలుమీకు

స ని ధ ప మ గ రీ స నీ స-రీ నీ గ రి సా ని దా ప || దా||
కోమమెగుగని బ్రహ్మ కావి - కౌపీనము లేలగట్టె || నే||

క. అనుచాశ్చర్యమునన్మృగ్ధీన రామునికిట్టులనిరి కేలౌక్యులతో
వినయముమీరగ గుళలపు,లనూన వాజ్మధురవృత్తికందరుపొగడక.

విశ్వంభరి - ఖండగతి.

ప|| స రి గా మ పా మా గ-మ ప దా ప మ గ రి స ని - ధ ని స ని
దా ప మ గ రి - సా రి నీ సా రి గ రి || స||

వినుమయ్య మాయూరుమునివల్లెయిచటి కొక-దినము ప్రయాణము
వల-దిక్కు-నందున్నయది || వి||

ల|| ప మ ప ధ ప మ ప గా మ - ప మ గ రీ సా రి స ని - స రి గ మ
ప ధా ని స ని - రి స ని దా ప మ గా రి || స||

జనకునెరుగముగాని-జననిమాకుంగలదు-సౌనగ మముబెంచునొక-ము
సలిగడ్డముతాత || వి||

మి|| స రి గ న్నూ ప ధా పా - సా ని రి నీ ధ మ గా - మ ప దా నీ సా
రి ని - గ ర్చిని-ధ ప గ రి స ధ ని || స||

గీ. క్కట్టులగోరమీస మెగదువ్వుచొయ్యారె । ముననుబోరవిరుచుకొనుచు
నదగు

వానిమంత గడ్డిపరకనొక్కటిబెట్టి । పరమసాధ్యసీత పలికెనిట్లు.

దేశాక్షి-రూపకము.

ప॥ సా రీ గా మ ప థా సా-సా నీ దా మా గా మ రి॥ సా॥

రామారాక్షసభీమా - బ్రాజేశా యెందుంటివి ॥రా॥

అ॥ దా మా గ మ రీ స రి గ మ-పా ద సా ని థ రి స నీ ద ॥సా॥

ఈ మూఖుడు కారులదువ-నెట్లుసెచి బ్రతుకుదాన॥ రా॥

మి॥ రీ గ మ పా ద స ని దా మ-గా మ రి స రి గా మ ప దా

వేమరున్గదరిదుర్లు-వెరిమిడతపోలికని

సా ని థ రి స నీ థా మ గ-మ రి స రీ గ మా ప ద స రి ॥సా॥

తామనుడిటు నాచెంగట - తనబడాయిజూపెనహహ॥ రా॥

1. ప ద మ గా మ రి సా ని ద-స రి గ మ ప థ రి స నీ థ మప ద స ని

దా మా గ మ రి స-ద స రీ సా ని థ మా

పరమనీచుమవీడెట-పరమపురుషుడవునీవెట । నరియగునామెగ్గుపురుగు
జగతిన్సూర్యునితో

గ మ రీ స ని దా సా రీ-గా మ పా ద సా ని ద మా । ప ద స గీ

గా మా రి స నీ-దా మ నీ ద మ గ మ రి స రి ॥సా॥

దురితాత్మకుడీసాధు-ద్రోహిరాక్షసాధముడు॥ నిరుపమసౌందర్యనిధి-
సీమహాత్మ్యమెరుగ గలడె ॥రా॥

గీ. అనుచుబరమసాధ్యుయగు సీతపల్కిన । నంట వెరచిరావణాసురుండు

మరలెనిటులబాడుచిరుతలగనిశాంతయనియెరాముతోడనద్భుతమున.

మలహరి—త్రీపుట.

ప॥ రీ మా ప ద సా ద పా మా-గా రి సా థ స రి మ పా దా మ ॥రీ॥

అన్నాకన్నగొంటివేయి-చిన్ని వారలనునిదానించి ॥య॥

అ॥ పాదమాపదసాధరీగరి-సాధపామగరీసరిసా॥
ఉన్నవన్నియుపాపుతేఖలు-నిన్నునీతనుబోలి యేమో॥య॥

మి॥ రీమపదపమాగరిసాధరి-సారిసాధనాదిగరిసద
కన్నగవలుకాటుకపుల్లుల-కన్నమిన్నలై జానకవలె

సారిమపదపమగారిసారి-దసరిమగారీమాపామాగాత్రి॥
వన్నెయుమిగిలినయంగసౌష్ఠ్య-వమునకుసీతీరే నీయచ్చే॥య॥

1. దాపమగరీసరిసధారి-సారిమపదపాదసా
ఎంతపనిజేసితివితండి) యింతినడవులకప్పగించి

రీసగారిసాధపమాపధ-సాధవామగరీసరిసమ
యెంతజెప్పినంబిలిపించక-హీనవాతకలగోషియుంటివి

గారిసారిమపదాసాధారీసగరిసరీసాధా

కాంతయత్తయిలుపుట్టిల్లు - గానియడవిలోనెక్కా

మాపాదసరిసదాపమగరి-సారీదసారిమాపామాగా॥రి॥

చింతాంబుధిబడి నామరదలు-జీవించుటెట్టులీ వన్నెం॥జేడ్డ

గీ॥ అనుచునంతఃపురంబున నతినలెల్ల

నెంతయుం జానకింగూర్చి యేజ్ఞచుండి

నెడదనీరయి రాముడుంబుడుతలదెస

బలుమరుంబరికించి యిట్టులదలంచె.

యాగప్రియ—ఖండగతి.

ప॥ నిసరీసనీధపా-మాగమపదమపాద॥అ॥ పమగారి
సారికా-మపదసరినిసారి॥ని॥

అదియేమోకానియా-యధాకులగనినంత॥అ॥ నెడలోనవింతిగా -
బాదలుచున్నదిపేమ॥య॥

మి॥ గ మ ప ద నీ ద పా మ - గా రి స రీ గా మా - ప దా ప మ ప
దా నీ - సా రి స ని ధ ప మ గ రి ॥ని॥

పదపక్షియికశాంత - బలికేసయట్లేయా' విదేహసుతయేయి - ప్పిల్లల
గనదగినది ॥య॥

1. ప మ గా మ ప ద నీ స - రీ గా మా ప ద పా మ' ప ద ని సా రి స
నీ ద - పా మా గ రి స నీ రి
కుడివై పదరేనేత్ర-కోణమిప్పుడునాకు' కడుదయన్విధిమంచి - గావిం
చునొకొనాకు

స ని దా ప మ గ రి గా - మ ప ద ప మ గ రీ గ మ
ప ద నీ సా రి స నీ - ద పా మ గ మ గ రి సా ॥ని॥

పక్షినిబ్బుడుతలునా-కొడుకులనుచునీతయు; నడవిన్వాయిగను-న్నదం
చువినగలనో ॥య॥

గీ. అంతద్వారపాలుడధిపునితోననె' ప్రభువయిదిగొచూడుపౌరులెల్ల
దమకుజేయువిన్నపమిదెయనుచుబ్రత' మివ్వ దానిరాముడిట్లుచదివె.

సీ. స్వస్తిరామానీకు జగదేకవీరుండ నిష్కళంకచరిత్ర నిరుపమాన
ధైర్యమందర స్వధర్మస్వరూప సత్యపరాక్రమా కరుణాబ్ధినిఖిల
దుష్టసంహార శిష్టరక్షణలోల యాశ్రితమందారి యవధరించు
ఒడలెరుంగని చాకినుడినమ్మినిమలనీతి రాజ్యంబు నెరుపగోరి

పరమసాధ్వయు బూణగర్భావతీయైన

జానకిన్విధివశమున గానలోన

నీవువిడిచిన మొదలు సువృష్టిలేదు

గనుక యాపెనునీవేలుకొనుము మరల.

గీ. అట్లుచదివి రాము డాబాలగోపాల
ముగను పౌరులెల్ల మొనసి కోట
చెంతనుంటజూచి చిరునవ్వుతోలక్ష్మ
ణునకు నిట్లులనియె పనులజూపి.

హోటకాంబరి—రూపకము.

ప॥ పా మ గ రీ స రి స రీ స- ని స రి గ మ ప దా ప మ థా ॥పా॥
తమ్ముడాయీజనమునేయు - తగవునుబరికించితివా ॥త॥

అ॥ నీ స రీ గ మా గ రి స ని-స రి స ని ధ ప మ గ ప మ గ మ ॥పా॥
సమ్మతింబ్రజానుమతము - సలుపవలయుగద నృపతికి ॥ద॥

మి॥ పా మ గ రి స ని స రీ గ మ-ప మ ప దా ప మా ప గా మ
సమ్మదముసమునిపల్లెకు - జని మదాజ్ఞ జెప్పివేగ
పా ధ ని సాని ధ ప మ గ రి-గా మ పా మ దా ప దా మ ॥పా॥
నెమ్మిని నీవనినెనిటకు-నీవునేడుతోడితెమ్ము॥ త ॥

1. స రి గ మ పా దా ప మ గ రి-సా రీ ని స రి గ మ గా
ఇనకులముంబట్టినశని-యిన్నాళ్ళకు వదలిపోయె
స ని ద ని రి స ని ధ ప మ గా - మా ప గా మ రి గ మ వా ద
వనమున శుభశకునములం-బట్టి సీతబ్రతికియుండు
ని స రి గ మా పా దా సీ-స ని దా ప మ గా రి సా ని-స రి గ రి
గా మా ద ప దా-ని ప ద మ పా గా మ రీ స ॥పా॥
ననుకొనెదన్నేనే స-త్యపరాక్రమశాలినై న । జననుతసంతాపముతో
జనకజ నంజేరుగాత ॥త॥

గీ॥ ఇట్లు లక్ష్మణుబంపించి యెల్లపౌరు । లుల్లసిలగుశలపులచేనొచరాము
డాత్మచరితంబువినుచుండెనంతటమునిపల్లెలోసీతయిబ్బంగివనజొచ్చె

శ్యామలాంగి-రూపకము.

ప॥ సా రి గా రి సా సీ-సా రి గా మ పా మ గా రి ॥సా॥
ఏమిసేయునో పా-ణేశునొద్దకేగిమాని ॥యే॥

అ॥ సా సీ ద పా మ గా రి స-సీ స రీ గ మ గ రి సీ ॥సా॥
నాముద్దుకూనలంగని-నాఘడెట్లు తలచునో ॥యే॥

మి॥ వా ధ ప మా పా ధ నీ స-రీ గ రీ స నీ దామాపాధ ని సా రి గ
మ గ రి-సా నీ ధ ప మా గ రీ ॥సా॥
పామరలోకాపవాద-పాతగిల్లెనో లేదో : వామభుజంబద రెడునా-భా
గ్యంబికపండునో ॥యే॥

1. ప మ పా ద ప మ ప మా గా-రీ స నీ స రి గ మ ప ద మ
మునుసంతటి యెడబాటున్ బొందియైన మరలవిభుని
గ రి స ని సా రి గ సా రీ-దా మ ప దా పా మ గా రి
గనినటుల్పొడు రామున్-గండునొనాపుణ్యమేమొ
స రి గ రి సా రీ గా రి స-గ మ ప మ దా ప మ గా రీ|స ని స రి
గా రి స నీ స రి గా మ ప మా గ రి సా నీ॥సా॥
మనసున కేమోఁదైర్యము-మరిమరిబుట్టుచునుండె : గనుబడుచున్నది
సర్వజ-గంబిదిరామమయంబై ॥యే॥

సీ॥ నాథునితోడ నస్థలిపినచో నీకు భూదేవి ముత్యాలముగ్గువైతు
సూర్యుడా రామునిజూపుమానీకు గాగెడుగోపుపాలారగింపునేతు
ఎరునిన్ గూచున్ము తిరుపతీశ్వరనీకు మొహరులనొకకోటిముడుపు
దాతు
సనువిభునింజేచున్కనకదుగాన్ నీకు గరిసెడు సన్నచెందిరము పూఁగు
సనుచువేల్పులకున్మొక్కు బెనిమిటిదగ్గఁవతన్మానంబుగోరినల్వంక
లరయు
శకనముల్బంచిగాజూచి సంతసించు|జానకియిటుండనటకు లక్షణుడను
వచ్చి॥

సీ॥ పిరుదులమీరి యుపేక్షింపబడునెరి కొనలందు ముత్తైపుచినుకుతోడ
సంతతబాష్పప్రచారతన్మౌనిజాడలు వడి వాడు చెక్కిళ్లలతోడ
అన్నపానసుఖంబు లంటకకళదప్పి మిక్కిలిచిక్కినమేనితోడ
నలుదల్లగాటకపులుగులబెల్లంపదొడరిన బెదురుకందోయితోడ

స్నానమయి నారచీరెను సగముగట్టి
మిగిలినసగంబు నొకపొదమీదనార
వైచి నిలుచున్న నీతనుజూచి కొంత
వడికి రామానుజుడు పోల్చిపల్కెనిట్లు.

సేనావతి-చతురశ్రజాతి తిగ్గిపుట.

ప॥ దా ప మ గా రి స-సీ సా రి గ మా । సా ద ని సా నీ - దా మ
స గ మ్మా॥ దా॥

రాముడునీదగు-పాశ్రేణిశుభశీఘ్రముననిన్ను-న్రమ్మెనెనమ్మా॥ రా॥

లి॥ పా మ పా దా మ-పా ద సీ స రి స । రీ గా మ గ రీ-స ని దా ప
మ పా ॥దా॥

భూమిజానన్ను - బోల్చులక్ష్మణుడ । నామోదముతోనరుడెంచుము
శ్రీ॥రా॥

మి॥ మా ప ద సీ స రి గ రి సా గ రి సీ-స గ రి గా మ పా మ గా
రి గ మ పా

పామరనింద యినకులంబునకున్ - వదిలె నిన్నినాళ్ళ కీశు కరుణన్

ధా ప మ పా ద సీ స సీ గా రి - సా ని ధ ప మ గా రీ సా రీ గ
మ॥ దా॥

వేమరునోముపండె నీగన్న-పిల్లలెచటనున్నారో తెల్పుమ ॥రా॥

గీ॥ అనుచు దారసిల్లు నాలక్ష్మణునిబోల్చి

పొలతియద్భుతంబుమోదఖేద

ములు మనంబునందు ముప్పిరిగొన గొంక

వడికి నతనితోడబలికెనిట్లు.

దివ్యమణి-రూపకము.

ప॥ దా ప మ గ రి సా సీ స రి-గా మా ప మా ద పా ॥దా॥

రాము కరుణ యిన్నాళ్ళకు - నామీదవచ్చెనా ॥రా॥

అ॥ మా ప దా ప మా గ రి సా-సీ స రీ గ మా ప మా॥ దా॥

కామకోటి సుందరు నా - కాంతునింక-జూతునా॥ రా॥

మి॥ దా ప మ గా రి సా రి ని స-గా రి స సీ ద సీ

పామరలోకమాడు సప-వాదయడంగెనా

సా రీ గ మా ప మా గా-దా ప మ ప ద సీ రి సీ॥ దా॥

నామంచితండ్రినాకీ-నాటికి శనియూడెనా॥ రా॥

1. ప మ గ రి సా సీ దా ని స-ని స రీ గ రి సా రి గా

వదినెయ్య నాచెల్లెండు మ-రదులందరు సేమమా

ద ప మ ప మ గ రి స సీ స రి-గ రి స సీ స రి గ మ గా

సదయడమనపురమందలి-జనములెల్లనుముఖులూ

మ ప ద ప దా సీ స ని దా-పా మ గ రీ స సీ స రి గ

పదపడివాల్మీకియనా-బాలురయోధ్యకేచనిరి

ధ ప మా గా రి స సీ స రి-గామా ప మ గా రి స రి ని॥దా॥

పదమావేగమెనాధుని-పాదంబులముద్దిడవలె॥ రా॥

గీ॥ అప్పుడు మునిపల్లెలో నున్నయతివలెల్ల

మిగుల నద్భుతమంది సౌమిత్రిచేత

సకల వృత్తాంతము నెరింగిజనకజాత

కనిరిభయభక్తులస్మిరియతిముదమున.

జ్యోతిస్వరూపిణి-రూపకము.

ప॥ దా సీ సా సీ ద ప మా-ప ద ని స రీ స ని ధ సీ ప॥ దా॥

అమ్మా మన్నించుము ని-న్నలతిగజాచితిమితొల్లి॥ న॥

అ॥ మా ప మా గా రీ స ని దా-సీ సా ని రి స ని ద ని ద ప॥దా॥

ఇమ్ముగ శ్రీరామునకీ-విల్లాలవనుచు దెలియక॥ య॥

మి॥ పా మా ప ధ సీ సా రి స-రీ గ మా ప ధా ప మ గా రీ స ని ధ

ని స ని ధా ప మ-గ మ ప ధా ప మ గా రీ ని॥దా॥

ముమ్మాటికినింబోలిన - ముద్దులూరుపుణ్యసతి॥ నెమ్మనమున స్మరి

యించిన-నిఖిలపాపములుంబాయు॥ స॥

. పామగామపాథానిసానిదానిసరిసనిదని
ఏమిపాపమోకానీ-యంతదానవనియెరుగక॥

దాపమాగరిసనిదా - నీసారీగాపదమా
యేమనిన్నజల్మనగా - నిన్నాట్లంజూచితిమా

గారిసనిధానిసానిద - పామగామపథనిసానిరిస
నిరిసానిధానిప - దామగమపథనీసనిధనిపథా॥
నీమగనికోడహాయిగ - నీవుశాశ్వతముగనుండు | మోముగువమాకు
నీవలె - నుత్తమసఖియైకెట్టుదొరుకునె ॥య॥

సీ॥ శాబాసురామునిసతివఁచినవని - ముద్దిడిదీవిం చెముసలిదొకతె
నచ్చలీనిన్నికనేనెట్లజూతునోయని కంటనీరిడెనతివయొకతె
నీకడుప్పిముడివేసి చీరగట్టంబెట్టి పసపుగుంకుమకాన్క నొనగెనొకతె
చెలియరోయీజంతికలు కుశలపులకుబెట్టుమాయనియొడిగట్టెనొకతె
యిట్లులద్భుతమోదంబు లెనసివిడువ
జాలకుండినయమ్మానిసతులకెల్ల
తనకుసామిత్రిదెచ్చిన ఘనవిభూష
ణంబులంబంచినొచ్చి నీతమ్మయనియె.

కాంతామణి - త్రిశ్రీగతి.

ప॥ పామగారిసానిసరిగ - దానీసానీదపథమ ॥పా॥
అమ్మలారవందనమిదె - యాహామిమ్మెట్లువిడుతు ॥న॥

అ॥ సానిధపామాగరిగమదామగారీసనీసరి ॥పా॥
సమ్మతినాపిల్లలనను-జాలబ్రేమించిపెంచిన ॥య॥

మి॥ దాపమాపాథనిసరీస - రిగమపమగదామగారి
సానిసరీగామపమా-పదనిసానిదాపమగమ ॥పా॥
నెమ్మనినాపురుడుబోసి-నిరతముపరిచర్యనేసి యిమ్ముగ్గిదక్షించిమీ-
ఋణమ్మనాకుదీచడరమె ॥య॥

1. సా ని దా ప మ గా రి స ని-స రి గ మా ప దా మ గా రి
 అట్టికష్టసముద్రమున - నడగియున్న నన్ను దేల్చి
 సా రి ని సా రి గా మ గ రి-దా మా గ రి సా రీ నీ
 పుట్టిలుకన్న నెక్కు-వగ-బోపించినమాయూరికొ
 సా రీ గా మా ప మ-గ రి-స ని రి నీ ద పా మ గ రి స
 కట్టానేనెట్లుమరువ-గలను బ్రాణమున్నవరకు
 నీ సరి గా మ ప గ మా ప-దా మ నీ ధ పా మ గ రీ గ మ॥పా॥
 మెట్టున నేటికొకసారి మిమ్ముజూడవచ్చెద నిచ్చటి ॥క॥

క. మునిసతులయొద్ద సెలవిటు
 గొనిజానకి మరదితోడ గొబ్బునరథమే
 క్కెను బెడప నయోధ్యనురా
 మునిగని వాల్మీకిపూజబొందియిటులనెన్.

నాసికాభూషణి-సంకీర్ణగతి.

ప॥ సా ని ద ని స నీ ద ప ద ని దా ప మా గ-రీ సా ని రీ స ని ధ
 ప మా గ మ ప ధ ని ॥సా॥
 రామసుగుణధామ యినకులాబ్ధిసోమ - యీముద్దుపిల్ల లెవరొనీకు
 దెలియున ॥రా॥

అ॥ సా రి గ మా ప దా ని సా ని ధ ప మా గ-మ ప ధా ని పా ద
 నీ ద ప మ గ రీ స ని ॥సా॥
 వేమరువీండ్రునీచరిత్రజపులూర-వినిపింప బ్రేమబొందివిడువకుంటివి॥రా॥

మి॥ రీ గ మ గా రి సా ని ద నీ స ని ధ పా మ పా ధ నీ స ని రి
 ని । దా మ ప మా
 శ్యామలవర్ణము భుజసాస్తవముపలు । చాలునీలపుటుంగరముల । ముం
 గురులున్

గామపదానిరీసనిదాపమగారీసనిసారీగామా
పాధానిరి ||సా||

వేమాటతేలనిక్క-వపిల్లలునీయచ్చుగనున్నారోలేదోచూడుమ ||రా||

పమగమపదానిసనిదారీసనిరిస-నిదనీదపమ
గామపాదనిసరిసని

కనుగవలతీరెవరిదోపోల్పుకొనుమ-కటసాధ్యయగుసీతనేలవిడిచితివి

దనిపదాపమాగమపాదనీరిసని-గరిసానిధనిస
రీసనిదానిధపమ

జనపతీనిజంబుగవీరుసీనుతులు-సహజాస్త్రవిభవులన్నిటనీకు సములు

పదనిసరీగామగరీసానిదానీధపమ-గారిగమప
దానిసానిరిని

కనుగొనుమావీరలనీజన్మసాఫల్యముగ సంకతలముజేచి-ముద్దిడుము

సరిగమపాదానిసరీసనిదాపామగరిసనీసరిసని
దపామపదనీ ||సా||

జనకజనీకై పలవించుచు నాయాశ్రమముననున్నది తిరిగి యేలుకొను
మా ||రా||

గీ. భళిరమివంటిపుణ్యదంపతులుకష్టపడిరియిన్నాళ్లుదుర్విధవశముచేత
గానియిప్పుడుసంతోషకాలమయ్యె . నాలుబిడ్డలతోసేపుహాయినుండు.

క. అసవినిగొబ్బునగుశలపులనుగొగిటజేచి-ముద్దలంగొనిరాముం
డనుపమసంతోషాంబుధిమునింగిమునితోడగేలుమోడ్చియిటులనె.

శారదాభరణము - సంకీర్ణ-గతి.

ప. సమగమపదనీసారీనీధపమా-రీసమగమపనిద
నిసారిసానిధని ||స||

అనుపమకరుణాంభోధీనేనినుగొని-యోడగలనెయినకుముద్ధరించితివి||అ||

అ॥ స ని ధ పా మ రీ స ని స మ గ మ ప దా ని-స నీ రీ స ని రీ ని
సా ని ధ ని సా ని ॥స॥

మునివరుండ దుర్విధిహతుడనగునన్ను-బుసర్జివితుజేసె నీయమృతదృష్టి
మి॥ రి స నీ స ని దా ని ధ ప మ రీ స మ గ మ ప ధ ని దా ప మా
పా ద నీ సా ని దా

ఋలండరు సీతపరమసాధ్వీయసుచుమరలనాపెబిల్పించి సన్నేలుకొ

ని స రీ స నీ ద ప మ రి స నీ స మా గా మ ప ద నీ దా ప మ
పా ధ ని సా ని రి ॥సా॥

మృనివీండునాతనయులనిపోల్చికాబోలు ననుబాధ్రించి రిదంతయు
సీకృప ॥ని॥

గీ. అంతలక్ష్మణుతో సీతయరుగుచెంచి
యఖిల పౌరసభామధ్యమందునమయ
మెరిగివచ్చిన ఋషులునుతింప గుశ ల
పులను ముద్దడువిభుగని తలచెనిట్లు.

గాంగేయభూషణి - చూపకము.

ప॥ స ని ధ పా మ గా మ ప మ గ-రి స ని సా రి గా మ దా ప ॥స॥
సుదిసమయ్యెనేడువిభుని-సుతులతోడజూడగల్గె ॥సు॥

అ॥ మ గ మ ప దా నీ స రీ స-రి నీ ధ ప మ గ రి సా ని ॥స॥
పదపడియన్నాళ్ళకాస-ఫలించెజన్మముదరించె

మి॥ ద ప మ గ రీ సా రి గా మ-ప ద నీ స ని దా పా మ గ
ముదముననేగొల్చువేలు-పులు సత్యముగాపాడిరి

రి స రీ స ని స రి గ మా ప-దా ని స నీ ద ప మా గ రి ॥స॥
కద నాకికకొరతలేదు-కాంతునిగూడిసుఖించెద ॥సు॥

సీ. అప్పుడుసీతనుజూచి హాహాపత్తివ్రతాభూషణమాయని మ్రొక్కుపారు
అతిసుకుమారాంగివమ్మ ఘోరాటవినెట్లుంటివంచు శోకించువారు

- సీయంత మంచిదానికి నిందెగల్పించెనేతల్లి యనివిధిండ్రిట్టువారు
 సీభతాయన్నీవు సీసుతుల్బ్రతుకుడు వేయేడులనుచు దీవించువారు
 ఇట్టులద్యుతమోదంబు లెనసిపారు! లెల్లదనుగనుచుండగ నింతినాధు
 సంతికము జేరిరామునియరికతలముదిగి యెదుర్వచ్చునుతులతో నగియి
 టులనె||

చిత్రాంబరి-చతురశ్రగతి.

ప|| దా ప మా గ రీ సా ని స రీ గ రి-గ మ ప ద సీ రి సని ద ప||దా||
 అన్నలారమిమ్మొకముజేచిన-యతడెవరో తెలిసితిరా|| య||

అ|| పా మ గా రి సా సీ స రీ గ మ ప-దా ప థ నిసగారిసానిరీసీ దా||
 చెన్నుమీరమీగన్నతండ్రిజగ-జెట్టియితడెనాదుప్రాణనాధుం||డ||

మి|| గా రి గ మా పా మ గా రి సా ని-స రి గ మ ప దా ని దాపద
 ని స ని ద||

ఎన్నకఘోరాపవాదమాడి-యిడుములకునన్నుద్రోయుజనములకు

పా ద ప మా గా మా పా ని స ని-రీ స గా రి పా మ ద ప మ
 గా రి ని ||దా||

బన్నుగమత్పాత్రవత్సమిపుడు-స్పష్టపచితల్లిబుణము దీచిన ||య||

గీ|| అపూడుశ్రీరాముడఖిలజనాల్లిమిగుల
 సన్నుతింపగ జానకిస్సమ్మదమున
 తనదువామాంకమునజేచితనయలలఁ
 బలికెనిటు మేఘగంధీరి భాషణముల.

తానరూపి - చతురశ్రగతి.

ప|| గా మా ప మ గ మ పా దా సీ స ని-సా గ రి సా ని ద-సీ స ని
 దా ప మ ||గా||

ప్రాణేశ్వరిమన-పైనిన్నాళ్లకు-దాననుకూలత-దైవముపొందెను|| ప్రా||

అ॥ పా మ గా మ గ రి-సా రి ని స రి గ మ-పాధ నీన ని ద-రి స ని
ద. ప మ గ మ ॥గా॥

కానినిందెమునుగల్గినకతమున-నేనునీనుగుణ-మెరిగియు విడచితి ॥పా॥

మి॥ గా రి స నీ స రి గా మ పాధ నీ ద-పా మ దా ప సా ని రీ సా రి ని ద॥
మానుగనీవనలముజొచ్చినీదు-మంచిమాకునాడుకన్బచినటు
నీ స రి గ రీ స నీ ద పా మ గా - మ ప థా ప మ గా రీ స నీ స రీ ॥గా॥
వానగురిపించినతీర్థమీ-ప్రజకిప్పుడుస్వప్తంబు నేయుమా ॥పా॥

గీ. అపుడురామాజ్ఞచొప్పున నవనిజాత
నాణెముగ బైటకొంగున నడుమగట్టి
నిలువబడిఫలమందు జేతులు మొగిడ్చి
స్వప్నముగ సభనుజూచి శపథమునల్కి.

మానవతి-త్రైపుట.

ప॥ గ మ ప ద ని సా నీ ద్దా ప మ-గా రి స ని స రి గ మ పా మా
పరమబుష్మలారా రాజన-భౌసదులగు నుజనులారా॥

ప మ ప దా ని స రీ గ మా గా-మా ప థ ని రి స ని ధ ప మ గ రీ ॥గ॥
వరసతీత్వనిరూఢిక్త నే-బల్కు-శపథమునరిగ వినుడీ॥ప॥

అ॥ ధ ప మ గా రీ సా ని సా రి-స ని ధ నీ ధ ప మ ప థ నీ సా
నితముస్మృరామపాద-సరసిజంబులు మరువనేని
రి గ మ పా దా నీ స నీ ద ప-మ గ రి సా ని రి సా ని సా రీ।
మరియునేరామాజ్ఞదప్పక- ధరణలోజరియింతునేని॥

మి॥ గ మ ప మ ప ద నీ సా ని దా ప-దా ని స రీ స ని స రి గా రి।
సురుచిరముగ నేసాధ్వివై న-చోనిపుడొక్కగడియలోన
స ని స దా ని ప ద ని సా ని దా-రి ని దా ప మా గ రీ సా ని
స గా మ ॥గ॥

గరువుదీర బ్రహ్మహాయిగా-గురిపించుగాతబజ్జ-న్యూడువాస॥బ॥

ప|| అంతనేకిన తెల్లదూదిపింజలన అం-బూచిన రెల్లుభంగి నెండవై చిన క్షీరాబ్ధిపట్టుపుట్టంబుల బాగున-బాలగువ్వలకదుపుల మాడ్చి నురగలన్లేచు కడలికరటంబుల కరణి-బొరలు కేగుళ్ళేతాభాగ్రకంబులుచ్చులపోల్కి, దరతరంబులుగ పొచ్చుతగ్గులన్నంచు కెరడువారినపర్వతశిఖరంబులచాచ్చున-వెల్ల వేసిననిమోన్నతంపుమేడ గాజులపొలపున-నలుదిక్కులనుండివిగుణంబయ్యునారాయణుతీరున శ్యామలంబుగగన్నడుమింటికొప్పునకెగ్రబాకు ఘవళమేఘపుంజంబులు లేబచ్చికబీడుల తెన్నున - దేనెపట్టులసొబగున-నీల వితానంబులవిధంబున నీలిచేలసొబగున - ననరటితోటల తెరగున-కాటుక బాగునట్లుగార్కొనుచు దఱచుగనేకంబై చదలల్లిచీకటులుగ గ్రమ్మనర్వప్రాణులతాపంబులు వాయముమ్మరంబుగ నీటిగాలి వెదజల్లుచు-జూఁకులు మిరుమిట్లుగొల్పు మెరపులవెంబడింజెవులుచెవుడువరచు నురుములతోడనె నేలంగమ్మనితావియెనగబడబడమని మొదటంబెద్దజల్లెడజల్లునటువలుదచి స్కులవ్వెన్-భూనభంబులకు వెండితీగులుబిగించినతీరునధారలుగట్టిపలువిధశబ్దంబులనొక్క మొగిబాతాళంబు తగ్గివ్వునట్లు వానగురిసి వేనవింగెలిచి వెల్లడించుజయవతాకతెన్నునజానకీపాతివృత్తమహిమంబు ముల్లోకంబులకుం చెలుపు శాననపత్రికమాడ్చి నింద్రధనువలరించిన.

సీ. పల్లమువంకదాకబ్రవతిఁ చెనీర్పి శ్రేష్ఠముజూడజను విశేషణముభంగి నడవికాచి-చ్చులకాదేశేమైకొండవరదయాగమమయ్యె జెరువులకును అలప్రకృతిప్రత్యయములట్టు లనోన్య మెడయ కేళ్లుంగాల్వలేకమయ్యె కమ-భావప్రయోగంబులందప్పని యాత్మనేపదమట్టులలరెగప్ప వడి నలొకికవిగ్రహవాక్యమునలెగోకిలరవప్రయోగంబు లేకయుండె బల్లవితబహుప్రహీసంపటలమగుచుబ్రబలివ్యాకరణమువలెవానవెలసె.

ద్వి|| అంతట సీతామహత్వంబుమునులు సంశోషమున నెల్ల జనములువొగడ

2. రామానుమతిబొంది ప్రాచేతసుండు నామోదముననయోధ్యాపురంబునకు

- 3 వై దేహితనయులె పట్టభద్రులని
నాదరంబునబల్కె జనులుల్లసిల్ల
4 కలగి మానులకడ సెలవునుబొందు
ఓలుసభ చాలించి బాంధవకోటి
5 సంతసంబుండగజానకీరాము
లంతననోస్య సౌఖ్యము బొందిరిలుల
6 జానకీరాముల సచ్చరిత్రంబు
మానుగ నెందరో మాన్యులుతొల్లి
7 నిరుపమానకవిత్వ నిపుణతతోడ
విరచించిరై నను విపులభవాల్లి
8 దరియింపగోరి యిద్దానిజేసితిని
ధరనునారాయణదాసుండనేను॥

క॥ కరుణాకరరాక్షసభీకరసీతారామపాదకంజమధుకరా.

చిరజీవయచలభావా । గురు నీకృతిదప్పసై చుకొనుమాహనుమా॥

తొటకము.

సర్వవిద్యానిధీనిత్యవాక్యవ్రతా । గర్వితారాతిమేఘప్రచండానిలా
పూర్వరుద్రాంగశంభూతతేజోమయాపర్వరీణాత్మజాభావిషడ్మాసనా॥

రూపవతిమిశ్రగతి.

ప॥ దా ప మా గ రీ స నీ స ని స రి గా మ-సా మ గా రి సా ని దా
ప దా మా॥ దా॥

అంజనేయభంజితాసురసముదాయ-మంగళంబునీకుమంగళంబో॥ యా॥

అ॥ పా ద ని సా ని ధా-మ గ రి ని సా రీ ని॥ దా॥

మంజులగానసం-ప్రముదితత్రైలోక్య॥ మ॥

మి॥ ధా ప మ గా రి సా రి స రీ గ-చూ ప సా ని ధ నీ స ని దా ప
సింజరవర్ణ భాసురదేహాభీతభూతపిశాచసమూహ
నా ని ద నీ స నీ ద నీ ద ప-మా గ దా ప మ గా రీ గ మ ప॥దా॥
రంజిత సర్వదేవతాచయ - రామనోమజపానందమయ॥ మం॥